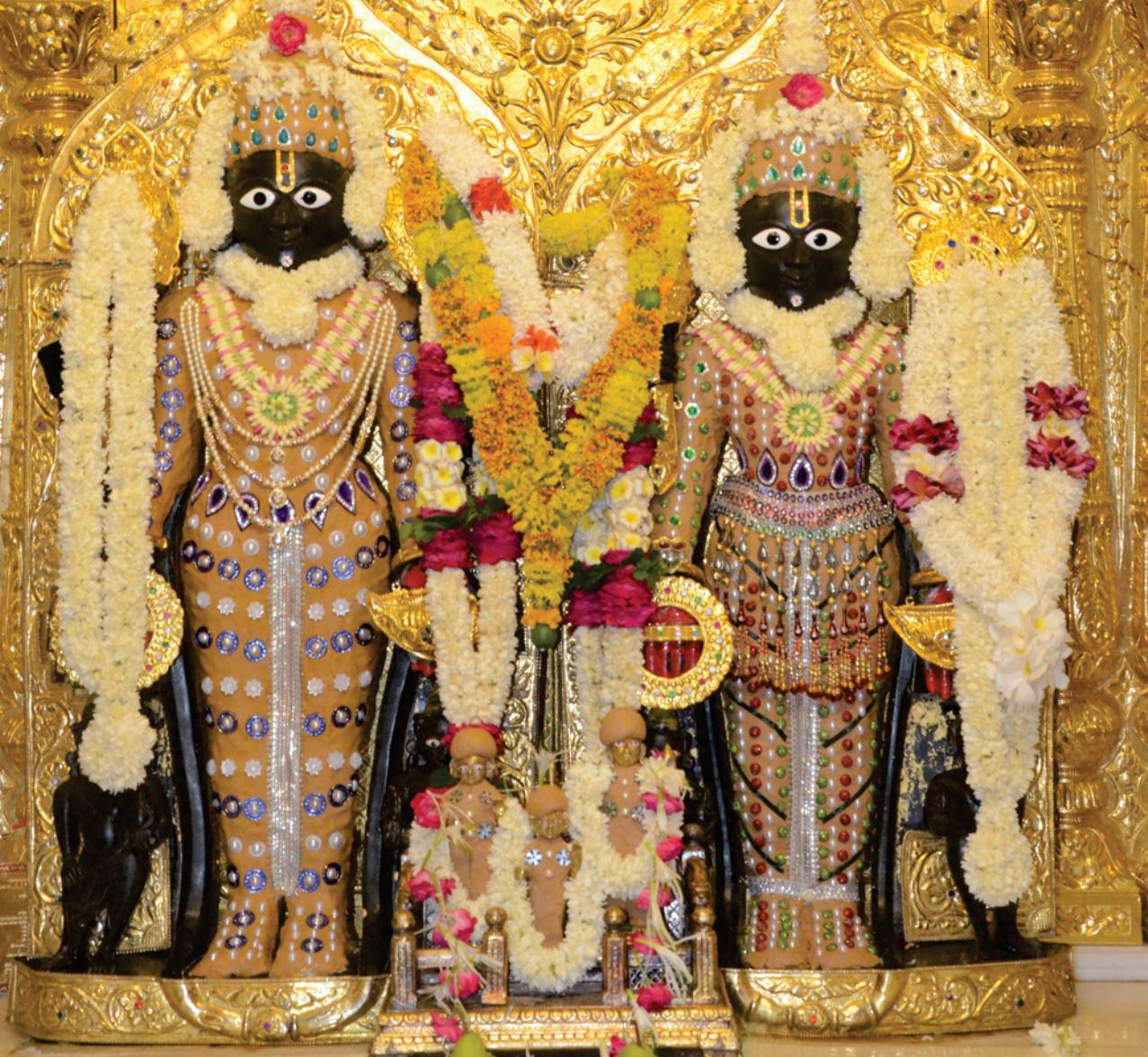

દિમંત ર્ણ ૫

શ્રી સ્વામિનારાયણ

માસિક

પ્રકાશન: ૬૨ માસની ૧૧ તારીખ • સંંગ અંક ૮૭ • મે, ૨૦૧૫

પ્રકાશક : શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૦૧

૧. ભુજ મંદિર પાટોત્સવ પ્રસંગે મેડિકલ કેમ્પમાં આશીર્વાદ આપતા પ.પુ. મોટા મહારાજશ્રી તથા કેમ્પમાં આવેલ એક વૃધ્ધ હરિભક્તને સાંત્વન આપતા પુ.મોટા મહારાજશ્રી સાથે ભુજના મહંત સ્વામી. ૨. મેડિકલ કેમ્પ માટે મંદિરમાં લાગેલી લાંબી કતાર અને લાભ લેતા લોકો. ૩.કેમ્પ પ્રસંગે પ.પુ. મોટા મહારાજશ્રી સાથે ખીટીશ ક્રમિશ્રર જોક વેઈન. ૪.શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમમાં પોતાના પ્રાકટ્યાદિન નિમિત્તે વૃક્ષારોપણ કરતા પ.પુ.મોટા મહારાજશ્રી. ૫. શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમમાં શાસીય સંગીત માણસા પ.પુ. મોટા મહારાજશ્રી તથા પ.પુ.આચાર્ય મહારાજશ્રી. ૬.કલોલ ખાતે શ્રી નરનારાયણદેવ તાબાની પી.એસ.એમ. હોસ્પિટલનું નિરિક્ષણ કરતા પ.પુ.આચાર્ય મહારાજશ્રી ૭.મેરાની મુવાડી (પંચમહાલ)મંદિરમાં પાટોત્સવ પ્રસંગે ઠાકોરજનો અભિષેક કરતા જેતલપુર તથા અંજલી મંદિરના સંતો.

સંસ્કરણ

શ્રી નરનારાયણએવ પીઠાધિપતિ
પ. પૂ. ધ. ધુ. આચાર્ય શ્રી ૧૦૦૮
શ્રી તેજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી
શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમ
નારાયણપુરા, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૩.

ફોન : ૨૭૪૮૮૫૮૭

ફેક્સ : ૨૭૪૯૮૫૮૭

મો. : ૮૮૭૯૫ ૪૮૫૮૭

પ. પૂ. મોટા મહારાજશ્રીના સંપર્ક માટે
ફોન : ૨૭૪૮૮૫૮૭

www.swaminarayannmuseum.com

ફોન

૨૨૧૩૩૮૮૫ (મંદિર)

૨૭૪૭૮૦૭૦ (સ્વા. બાગ)

શ્રી નરનારાયણએવ પીઠાધિપતિ

પ. પૂ. ધ. ધુ. આચાર્ય ૧૦૦૮

શ્રી કોશલેન્ડપ્રસાદજી મહારાજશ્રીની

આજાથી

તંત્રી શ્રી

શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકૃષ્ણાદાસજી (મહેત સ્વામી)

પત્રવ્યવહાર

શ્રી સ્વામિનારાયણ માસિક કાર્યાલય

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર,

કાલુપુર, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧.

ફોન : ૨૨૧૩૨૧૭૦

ફેક્સ : ૨૨૧૭૬૮૮૨.

www.swaminarayan.info

www.swaminarayan.in

એસ્ટ્રેસમાં ફેરફાર કરવા

E-mail : manishnvora@yahoo.co.in

લવાજમ - વાર્ષિક : રૂ. ૫૦-૦૦ ● છુટક નકલ રૂ. ૫-૦૦

શ્રી સ્વામિનારાયણ

શ્રી નરનારાયણએવ પીઠાધિપતિ મુખપત્ર

વર્ષ - ૬ ● અંક : ૬૭

મે-૨૦૧૫

(મૂળ વર્ષ ૪૭)

અ નુ ક મ હિ કા

૦૧. અસ્મદીયમ्	૦૪
૦૨. પ. પૂ. ધ. ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના કાર્યક્રમની તવારીખ	૦૫
૦૩. શિક્ષાપત્રી સુદર્શન ચક છે	૬
૦૪. દીપજ્યોતિનેમોડસ્તુતે	૦૮
૦૫. પ. પૂ. ધ. ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના મુખેથી અમૃત વચનો	૯
૦૬. પ્રસાદીના પત્રોનું આચમન	૧૧
૦૭. “એ લટકું હજુ પણ મને વિસરાયું નથી !”	૧૬
૦૮. શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમના દ્વારેથી	૧૮
૦૯. સત્સંગ ભાલવાટિકા	૨૦
૧૦. ભક્તિ સુધા	૨૩
૧૧. પ્રશ્ન પેટી	૨૭
૧૨. સત્સંગ સમાચાર	૨૮

દી - ૧૦૩૪ ૦ ૦૩

ગુરુમદ્દીયમ्

પરમાત્માની અકળ લીલાને કોઈ પાર પામી શકતું નથી. ભગવાન એક આંખનું મટકું મારે ને અનેક બ્રહ્માંડ તોલવા માંડે. એવા આપણા સર્વોપરી ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અનંત કોટી બ્રહ્માંડોના અધિપતિ છે. ભગવાન પોતાના ભક્તોની સદાય સહાય કરે છે. ગમે તેવી કુદરતી આપદામાં ભગવાન પોતાના ભક્તતને ઉગારી લે છે.

વિશ્વા દેશોમાં એક માત્ર હિન્દુરાષ્ટ્ર વાળો દેશ નેપાળ હતો. ૨૦૦૮ થી સર્વ ભૌમ રાષ્ટ્ર બન્યું છે. આપણા દેશને અરીને આવેલો છે. અહીં મુક્તિનાથ ભગવાનના પુલ્હાશ્રમ તીર્થમાં આપણા ઈષ્ટદેવ પરમકૃપાળું શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને શ્રી નિલકંઠ વર્ણી રૂપે હાડ થીજ જાય તેવી ઢીમાં એક કોપીન પહેરીને ઉગ્ર તપ કર્યું હતું. આ નાનકડા નેપાળ દેશને તા. ૨૫-૪-૨૦૧૫ ના સવારના ૧૧-૩૦ કલાકે ૭.૮ ના ધરતી કંપના આંચકાએ ખેદાન મેદાન, હતું નહોતું કરી દીધું, આપણા ગુજરાતના અનેક લોકો ત્યાં દર્શને ગયેલા તેઓ સહી સલામત આવી ગયા.

આપણા દેશ તરફથી અને સમગ્ર ભારતની પ્રજાએ નેપાળની પ્રજા માટે યેનકેન પ્રકારે અનેક પ્રકારની સહાયનો ધોધ વહેવડાવ્યો છે. હજુ પણ ત્યાં આફિટર શોક ચાલું છે. હજારો લોકો મૃત્યુ પામ્યા છે. અનેક લોકોએ પરિવાર અને ધર ગુમાવ્યા છે. આપણા પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રી અને પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીએ નેપાળનું જનજીવન રાખેતા મુજબનું થાય અને સૌનું દુઃખ હળવું થાય તે માટે પરમ કૃપાળું શ્રી નરનારાયણદેવના ચરણોમાં પ્રાર્થના કરી છે.

આપણે સૌ પણ નેપાળની પ્રજાના દુઃખમાં સહભાગી બનીએ એજ શ્રીહરિના ચરણોમાં પ્રાર્થના.

તંગીશ્રી (મહેત સ્વામી)
શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકૃષ્ણાદાસના
જયશ્રી સ્વામિનારાયણ

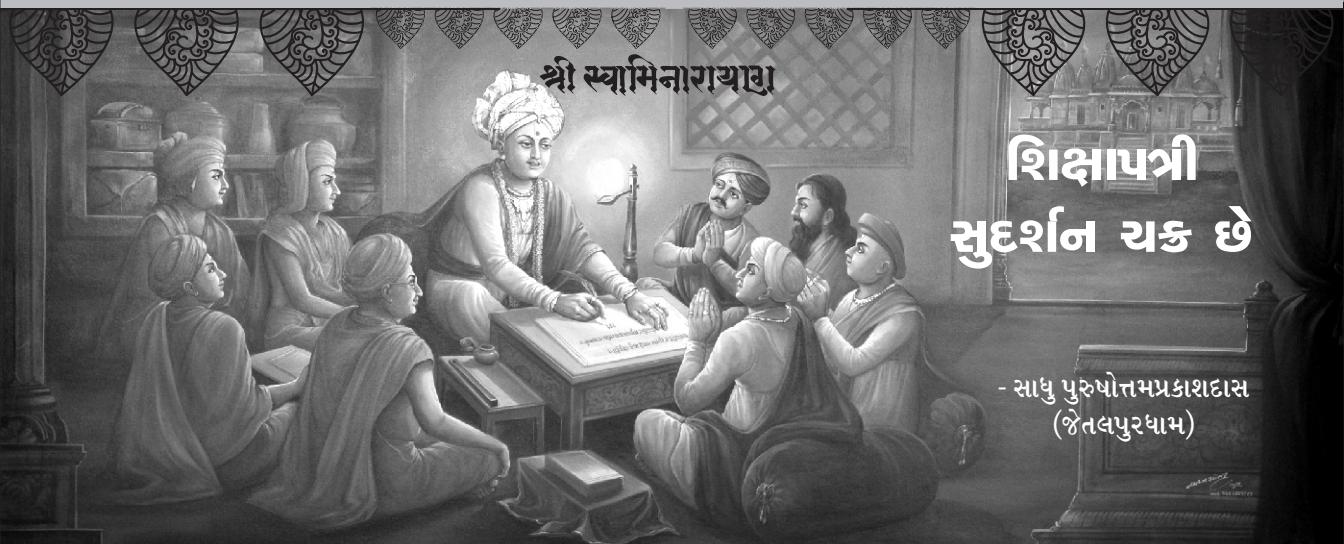
શ્રી સ્વામિનારાયણ

પ. પૂ. ધ. ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના કાર્યક્રમની

તૃત્યારીષ
(અપ્રિલ-૨૦૧૫)

- ૧૮ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર રાણીપ પધરામણી.
- ૧૯ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર વક્તાપુર પાટોત્સવ અને કથા પ્રસંગે પધરામણી.
સાંજે શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર મોટેરા પધરામણી.
- ૨૦ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ધરિયાવદ (રાજ.) દશાબ્દી પાટોત્સવ મહોત્સવ પ્રસંગે પધરામણી.
- ૨૧ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ઉનાવા પાટોત્સવ પ્રસંગે પધરામણી.
- ૨૨ ભુજ (કચ્છ) પધરામણી.
- ૨૩ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ભુજ (કચ્છ) પાટોત્સવ પ્રસંગે પધરામણી.
- ૨૪ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર માણસા પાટોત્સવ પ્રસંગે પધરામણી.
- ૨૫ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર હિંમતનગર પધરામણી.
- ૨૬ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ભુજ પધરામણી.
- ૨૭ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર અંબાલા (કચ્છ) મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે પધરામણી.
- ૨૮ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર આનંદપુરા (ડાંગરવા) પધરામણી.
- ૩૦ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર લાલોડા (ઈડર દેશ) પાટોત્સવ પ્રસંગે પધરામણી.

શ્રી સ્વામિનારાયણ

શિક્ષાપત્રી સુદર્શન ચક્ર છે

- સાધુ પુરુષોત્તમપ્રકાશદાસ
(જેતલપુરધામ)

સર્વોપરિ સર્વાવતારી શ્રી સહજાનંદ સ્વામી સંસ્થાપિત શ્રીમદ્ ઉદ્ઘવ સંપ્રેદાયમાં શિક્ષાપત્રી એ સર્વ માન્ય અને સર્વોપરિ શ્રેષ્ઠ ગ્રન્થ છે. આ નાનકડી રચનામાં મહાપ્રભુએ આ લોકમાં મનુષ્યોને અવશ્ય સંપાદન કરવા યોગ્ય ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષ એ ચારેય પુરુષાર્થની પરમ સિદ્ધિ મેળવવા સહેલામાં સહેલો ઉપાય પ્રતિપાદન કર્યો છે. સંવત ૧૮૮૨ મહાસુદ વસંત પંચમીના શુભ દિવસે શ્રીજ મહારાજે શિક્ષાપત્રીનું સ્વહસ્તે લેખન કરીને જીવ માત્ર પર બહુંજ મોટી કરુણા કરી છે. એમાં સર્વ શાસ્ત્રોના સારાનું સંદોહન ત્રણસોને પાંચથી જેટલા જેમાં વેદ-પુરાણો-ઉપનિષદો ધર્મશાસ્ત્રો આહિનો સાર સંદોહન કરીને શ્રીહરિએ મુક્ત, મુમુક્ષુ અને પામર વિષયી તેમજ આશ્રિત - અનાશ્રિત એ દરેકના આલોક અને પરલોકના પરમ શ્રેયનું લક્ષ રાખીને પોતાની વાણી સ્વરૂપ નિજ સ્વરૂપ અપર સ્વરૂપ માનવ લોકમાં મહા દાન કરેલું છે. તથા નિજ આશ્રિત એવા સત્સંગીઓના રક્ષણ માટે ૨૧૨ ચક વાળા સુદર્શનની મહાન અત્યંત અકલ્પનીય રાજ્યપાના પ્રતિક સ્વરૂપે ભેટ આપી છે. આ શિક્ષાપત્રી રૂપી સુદર્શન સત્સંગીઓનું સર્વત્ર સર્વદા અહોનિશ ચારેય દિશાઓમાં અમંગળ, અનિષ્ટ, કષ્ટો, અવિદ્યાઓ, અંધકારો, ત્રિવિધ તાપ, સંકટો, દૂષ તત્વો, મલીન વિદ્યાઓ, શત્રુઓના અંદર બહારના ધ્યાતથી, મારણ, ચાટક, મૂઢ, યમદૂતનો ભય, જન્મ મરણનું સંકટ, નરકયોરાશી જેવી યાતનાઓ, ભય, કુસંગ, કલેશ, રોગ, દરિદ્રતા, કુસ્પ જેવા અનંત શત્રુ ભયથી અખંડ રક્ષા કરે

છે. ઈષ્ટદેવ સ્વામિનારાયણ ભગવાને શિક્ષાપત્રીને આશ્રિતોની રક્ષા કરવાની જવાબદારી સોંપી છે. કુલદેવ હનુમાનજી તો પ્રાર્થના કર્યા પછી આવે છે પણ શિક્ષાપત્રી તો સત્સંગીની અખંડ વગર કહે રક્ષણ કરે છે. શિક્ષાપત્રીના નિયમો પાલન કરનારને તો ક્યારેય કોઈપણ પ્રકારનું કષ્ટ આવતું જ નથી પરન્તુ શિક્ષાપત્રીનું નિત્ય સદાય પૂજન પાઠ પુરઃશ્રરણ કરનારાને અને શિક્ષાપત્રીનું દાન કરનારાને પણ શિક્ષાપત્રી સ્વરૂપે સુદર્શન રક્ષા કરે છે.

ગીતા ભાગવત એ જેમ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માનું આદર્શ સ્વરૂપ માન્ય છે. ભગવાન શ્રી કૃષ્ણે સ્વધામ ગમન સમયે કંધું કે હું શ્રીમદ્ ભાગવત સ્વરૂપે પ્રગટ રહ્યો છું. તે જ પ્રમાણે આ શિક્ષાપત્રી ભગવાન સ્વામિનારાયણના આદર્શ સ્વરૂપ આદર્શ રહસ્ય રૂપ અને બ્રહ્મધામના અવિષ્ટ સન્માર્ગરૂપ પોતાનો વાસ્તવિક અભિપ્રાય વિચાર સંદેશ સિદ્ધાંત જગતમાં સ્પષ્ટ કર્યો છે. માટે મુમુક્ષુજ્ઞનોને પરમ કલ્યાણકારી સન્માર્ગ સાધવા સહાયરૂપે આવો ગ્રન્થ દુનિયાં ભરમાં બીજો નથી. લિખામી સહજાનંદ સ્વામી કહીને હું સ્વયં લખી રહ્યો છું એવી સ્પષ્ટ ખાત્રી પણ આપી દીધી છે. જે આજે કે ભવિષ્યમાં અન્ય અર્થધટન કોઈ કરે નહિ. શિક્ષાપત્રીમાં લખાયેલી આશાઓ વિષે આ લેખમાં ચર્ચા કરવી નથી. પરન્તુ માત્ર શિક્ષાપત્રીનો આદર આદર્શ માનવા પૂજાવાથી કેટલી બધી પ્રાપ્તિઓ મનોકામના પૂર્તિ આત્મરક્ષણ દેહ રક્ષણ વિગેરે ઉપલબ્ધીઓ મળે છે તે વિષે ગઢા અંત્ય પ્રકરણના પ્રથમ વચ્ચામૃતમાં કહી છે જે અમારી લખલી જે શિક્ષાપત્રી તેનો પાઠ અમારા આશ્રિત જે ત્યાગી, સાધુ તથા બ્રહ્મચારી તથા ગૃહસ્થ બાઈ-ભાઈ

શ્રી સ્વામિનાગયાણ

સર્વે તેમણે નિત્યે કરવો. અને જેને ભાષતાં (વાંચતાં) ન આવડતું હોય તેને નિત્ય શ્રવણ કરવું. અને જેને શ્રવણ કરવાનો યોગ ન આવે તેને શિક્ષાપત્રીની પૂજા કરવી એ ત્રણમાંથી (વાંચન-શ્રવણ-પૂજા) જેને કેર પડે તેને એક ઉપવાસ કરવો. એમ અમારી આજ્ઞા છે. એવી રીતની જે શ્રીજી મહારાજની આજ્ઞા તેને પાળવાનો નિયમ સર્વેએ ધર્યો જે, હે મહારાજ! જેમ તમે કહો છો તેમ અમે પાળીશું, તેને સાંભળીને શ્રીજી મહારાજ અતિશે પ્રસન્ન થઈને સર્વે સાધુને બ્રહ્મચારીને મળતા હવા અને સર્વે સત્સંગીઓના હદ્યમાં પોતાના ચરણાર્વિદ આપતા હવા.” હે ભક્તો શિક્ષાપત્રીનું વાંચન-શ્રવણ-પૂજાનું વચ્ચનાને સ્વીકારવા માત્રથી શ્રીહરિ અત્યન્ત રાજી થયા તો જે સત્સંગી વાંચન-શ્રવણ પૂજા કરે તેનાં પર તો કેટલા પ્રસન્ન થાય, જે જ્યારે નિત્ય વાંચન-પઠન-પૂજા શિક્ષાપત્રીની જે કરે છે તેને શ્રીહરિ પ્રત્યક્ષ બાથમાં લઈને મળે છે અને હદ્યમાં ચરણારવિદ આજે પણ આપી રહ્યા છે. આવો મારો પ્રતાપ-મહિમા લાભ સત્સંગીને મળે છે. ક્યાંક આણશ ક્યાંક અજ્ઞાન ના અભાવે આવો લાભ ચૂકી જવાય છે. તો જરૂરથી શિક્ષાપત્રીનું વાંચન યથાશક્તિ પાંચ પચિસ શ્લોક એકાગ્ર મને કરીને અવશ્ય વાંચવા અને પૂજા કરવી. શિક્ષાપત્રીના વચ્ચનો પાળવામાં તો બહુજ લાભ રહ્યો છે. પરંતુ પઠન અને પૂજામાંય આટલો ફાયદો મળે છે એવું શ્રીહરિનું વચ્ચન છે. શિક્ષાપત્રીની આજ્ઞાઓ તો યથાશક્તિ પાળવી જ પરંતુ પઠન-પૂજા તો અવશ્ય કરવી. શિક્ષાપત્રીનું જે પઠન પૂજન કરે છે તે શિક્ષાપત્રી રૂપી સુદર્શન ચક સત્સંગીની સદા સર્વદા રક્ષણ કરે છે. શિક્ષાપત્રી કદમ્બાં નાની છે છતાં, પણ મહિમા બહુ મોટો છે. સત્સંગમાં સહજ ઉપલબ્ધ છે પણ પઠન-પૂજા કરવી બહુ દુર્લભ છે. શિક્ષાપત્રી મહારાજનું વાંગમય પ્રગટ સ્વરૂપ છે. ઘરમાં પવિત્ર સ્થાનમાં મર્યાદા જરૂરવાય તે રીતે રાખો. શિક્ષાપત્રી જેવી નાની પુસ્તકા જેના ઘરમાં નિત્ય પૂજાતી હોય તેના ઘરમાં ક્યારેય ભૂત પ્રેત મૂર્ખ મારણ જેવા અનિષ્ટ તત્ત્વો પ્રવેશ કરી શકતા નથી. જે સત્સંગીએ શિક્ષાપત્રીનું પઠન-પૂજન કર્યું તેના પર કોઈ મલીન વિદ્યાનો પ્રભાવ કોઈ પાડી શકતું નથી. માટે ઘરમાં શિક્ષાપત્રીનું જરૂર જરૂર પઠન-પૂજા નિત્ય કરો. મહિનામાં એકવાર શિક્ષાપત્રીનો પાઠ પૂર્ણ કરવો.

જેમ કારતક સુદ-૧ થી શરૂ કર્યો તો અમાસ સુધીમાં ૨૧૨ શ્લોકનું વાચન પૂર્ણ થવું જોઈએ. ઉત્તમ શ્રદ્ધાવાળા પૂનમે પૂર્ણ કરે તો મહિનામાં બે પાઠ થાય.

શિક્ષાપત્રી શ્લોક ૨૦૮- ૨૦૯ માં સ્પષ્ટ આજ્ઞા કરી છે કે અમારા આશ્રિતોએ આ શિક્ષાપત્રીનો નિત્ય પાઠ કરવો. જેઓ ભાડ્યા ન હોય તેમણે શ્રવણ કરવું અને શિક્ષાપત્રી વાંચનાર કોઈ ન મળે તો નિત્ય પૂજન કરવું. મારી વાણી છે તે મારું સ્વરૂપ છે માટે તે પરમ આદરથી માનવી. ધર્મદ્વિ ભક્તિમાતાના પુત્ર અક્ષરધામાધિપતિ પ્રગટ થયા તો પોતાના ચાર આયુધો સાથે લાયા હતા તે પોતાની પાસે રાખ્યા નહિ છતાં સત્સંગમાં પ્રગટ રાખ્યાં (૧) સુદર્શનરૂપે શિક્ષાપત્રી (૨) ગદા રૂપી શાખ કુળદ્વિ હનુમાનજીને આપી. શંખ રૂપી શાખ ધર્મવંશી આચાર્યને આપ્યું જે શંખનાદરૂપી મંત્રદાન વડે નણ દેહને ભેટી શકે છે. પચ (કમળ) સદ્ગુરુ આનંદાનંદ સ્વામીને આપ્યું. જેમના જમજા હાથે કમળ જન્મથી જ અંકિત હતું. એટલે તો મંહિરોના બાંધકામ તથા મોટા મોટા ઉત્સવ સમૈયામાં જ્યાં ધનની વિપુલ માત્રામાં જરૂર પડે તેના સુકાની આનંદાનંદ સ્વામીને બનાવતા જેથી ક્યારેય ધન પદારથ ખૂટે જ નહિ.

શિક્ષાપત્રીનો નિત્ય પઠન-પૂજા કરતા બાળકો-યુવાનોની વિદ્યા વધે છે અને સારા માર્કસથી પાસ થતા અસંખ્ય દાખલાઓ સત્સંગમાં પ્રત્યક્ષ જોવા મળે છે. જેને સારી દીગ્રીઓ મેળવવી હોય તેમણે શિક્ષાપત્રીનો પાઠ અવશ્ય કરવો. તેમાં સહજ ચમત્કાર રહ્યાં છે.

શ્રીજી મહારાજે સ્વહસ્તે કરેલા શાસ્ત્રો (૧) શિક્ષાપત્રી (૨) વચ્ચનામૃત (૩) દેશવિભાગનો લેખ.

શિક્ષાપત્રીની પૂજા-પઠનમાં આટલો બધો ચયત્કાર હોય તો આજ્ઞા પાળવામાં તો અનંત ધ્યાનો લાભ છે. માટે તમામ સત્સંગીઓએ શ્રીહરિએ લાભેલી ૨૧૨ શ્લોક યુક્ત શિક્ષાપત્રીના શરણે રહેવું. તો સર્વ કષ્ટ થી રક્ષણ કરશો. એક શિક્ષાપત્રીનું દેવી મનુષ્યને દાન કરવાથી એક ગાય દાનનું ફળ મળે છે.

સ્વામીની વાતુમાં લખ્યું છે કે, એક ભક્તરાજ અંબરીષ રાજાની ભક્તિને વશ થઈને ભગવાને સુદર્શનચક રક્ષણ માટે આપ્યું હતું પરંતુ શ્રીજી મહારાજે સત્સંગી માત્રાને શિક્ષાપત્રી રૂપી સુદર્શન ચક રક્ષણ માટે આપ્યું છે.

દીપજ્યોતિ નેમોડસ્તુતે

- શાસ્ત્રી હરિકેશવદાસ

આપણાં અનેક શાસ્ત્રોમાં પુરાણોમાં ભગવાનની આગળ દીવો પ્રગટાવવાનો બહુ મહિમા છે. દીપ જ્યોતિનાં દર્શન કરવાથી ધન સમ્પત્તિ આરોગ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે. દેખ બુદ્ધિનો નાશ થાય છે. તેમાં પણ ગાયના ધીનો દીવો પ્રગટાવવાથી અનેક ગણું પુણ્ય અને ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે. ભગવાની આગળ દીપ પ્રગટાવવાથી દીપદાતાના પુણ્યતેજમાં શત્રુઓના બળનો નાશ થઈ જાય છે.

શુધ્ય ધીનો દીવો સાત્વિકતાનું પ્રતીક છે. મનમાં હકારાત્મક વિચારો લાવવા માટેનો ઉત્તમ ઉપાય છે. દીવાનો અભિન સારા વિચારોને ઉર્ધ્વગતિ આપે છે. એટલે નિરાશ હતાશ થયેલી વ્યક્તિ ઈષ્ટદેવને દીપદાન કરે તો પરમાત્માની કૃપાથી તે વ્યક્તિની નિરાશા અને હતાશા દૂર થઈ જાય છે.

આપણા ઈષ્ટદેવ સ્વામિનારાયણ ભગવાને સત્તસંગિ જીવનમાં પ્રભુની આગળ દીપ અર્પણ કરવાની આજા કરી છે. “ઘૃતદીપાઃ પ્રભોરગ્રે કરત્વા નિશિ શક્તિः”

વળી દીવો તો દેવનું સ્વરૂપ ગણાય છે.

“ભા દીપઃ દેવસ્વરૂપ સાત્ત્વં કર્મ સાક્ષીહ્યવિઘ્નકૃત्” ઈષ્ટદેવની સમક્ષ જે કે ઈ સત્કર્મ કરીએ તેનો સાક્ષી દીવો બને છે. પદ્મપુરાણાં એટલે સુધી કહે છે કે ઈષ્ટદેવની આગળ કરેલા દીપદાનના પ્રતાપે અસદ્ગતિમાં ગયેલા પિતૃઓનો ઉદ્ઘાર થાય છે. માટે તો દીપ જ્યોતિને વંદન કરવામાં આવે છે.

“શુભં કરોતુ કલ્યાણં આરોગ્યં ધન સમ્પદા ।

શત્રુબુદ્ધ વિનાશાય, દીપજ્યોતિ નમોઽસ્તુતે ।

દીપજ્યોતિઃ પરંબ્રહ્મ દીપજ્યોતિ ર્જનાર્દનઃ ।

દીપો હરતુ મે પાર્ષ દીપજ્યોતિ નમોઽસ્તુતે ॥”

આપણા ઈષ્ટદેવ સર્વોપરિ શ્રીહરિએ અમદાવાદમાં સર્વ પ્રથમ શ્રી નરનારાયણદેવ આદિ સ્વરૂપોની પ્રતિષ્ઠા કરી તેની સાથે જ દેવની આગળ દીપ પ્રાગટય કર્યુ એ દીપની અખંડ જ્યોત બસો વર્ષથી અખંડ ચાલુ છે.

પરંતુ સાવધાની પૂર્વક વિચારવાની વાત એ છે કે ધંડા ભક્તો ભાવિકો ભાઈઓ, બાળોનો શ્રદ્ધાળુઓ આ દીપ જ્યોતિમાં અર્પણ કરવા માટે ધી લાવે છે. પરંતુ એ

ધીની શુધ્યતા માટેની કોઈ સાબિતી હોતી નથી. અત્યારના બેળ સૌણીયા સમયમાં ધી માં અનેક અસ્પૃશ્ય વસ્તુઓ પણ બેળવી દેવાય છે. પછી એવું અપવિત્ર ધી દીવામાં અર્પણ કરવાથી શાસ્ત્રોમાં કહેલા પુણ્યની પ્રાપ્તિ થતી નથી. અને દોષમાં પડાય છે.

એટલે અપરાધથી બચવા અને શાસ્ત્રમાં જણાવેલા પૂરા પુણ્યને પ્રામ કરવા પરમ પૂજ્ય વંદની આપણા મોટા મહારાજશ્રીના હૈયામાં શ્રી નરનારાયણદેવની આગળ અખંડ દીપની શુધ્યતા પવિત્રતા કાયમ જળવાઈ રહે અને દીપદાન કરનારા ભક્તો સદા સુખી રહે એ માટે એક ઉત્તમ વિચાર આવ્યો.

એટલે કે દીવા માટે મનફાવે ત્યાંથી ગમે તેવું અજ્ઞાણું ધી લાવવું નહિ. તેના બદલે આપણા સંકલ્પ અને શક્તિ પ્રમાણે એ દીવા માટેના ધીના બદલે આર્થિક દાન મંદિરમાં આપી પાવતી મેળવી લેવી. પછી મંદિર તરફથી જ આચાર્ય મહારાજશ્રીની આજા આયોજન પ્રમાણે ગાયનું શુધ્ય ધી લાવીને દીવામાં સમર્પિત કરવાનું આયોજન વિચારાયું છે.

જેથી આપણી શુધ્ય શ્રદ્ધા-ભાવના ગાયના ધીના દીવાની જ્યોતિ દ્વારા પ્રભુને સમર્પી શકીએ.

વળી આપ સૌને જાણીને આનંદ થશે કે આવા ઉત્તમ શુભકાર્યની પહેલ પરમ પૂજ્યપાદ મોટા મહારાજશ્રીએ પોતાના તરફથી રૂ. ૫૦,૦૦૦/- પચાસ હજાર શ્રી નરનારાયણદેવને અર્પણ કરીને કરી છે. જે સમગ્ર સત્તસંગ સમાજને પ્રેરણારૂપ છે.

વળી સદા પ્રગટ સદા પ્રત્યક્ષ શ્રી નરનારાયણદેવની આગળ રહેલા દીવાનું સ્થાન જેવું તેવું ન હોવું જોઈએ એટલે પૂજ્યપાદ મોટા મહારાજશ્રીની પ્રેરણાથી સેવાભાવી સત્ત્રિષ્ઠ હરિભક્ત પ.ભ. શ્રી પૂનમભાઈ મગનભાઈ પટેલે સુંદર કલામય દીપસ્થાન બનાવરાવી પૂજ્ય મોટા બાપજીના વરદ્ધ હસ્તે દેવને સમર્પણ કર્યું છે.

તો આ લેખ વાંચીને આજીથી સૌ ભક્તો આ બાબત વિચારી પૂજ્યપાદ મોટા બાપજીએ આપેલા આયોજન પ્રમાણે દીપદાન નિમિત્તે સેવા સમર્પણ કરી શ્રી નરનારાયણદેવની કૃપા, સુખ, આશીર્વાદ અને મોક્ષ મેળવી લેવા.

પ. પૂ. ધ. ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના મુખેથી અમૃત વચનો

સંકલન : ગોરધનભાઈ વી. સીતાપરા (હીરાવાડી-બાપુનગર)

અપ્રોચ (બાપુનગર) મંદિરના
દશાઢી મહોત્સવ પ્રસંગો તા. ૨૬-૨-
૧૫ : આપણો આપણા શરીરની જેટલી
ચિંતા કરીએ છીએ, કાળજી રાખીએ
છીએ તેનાથી વધારે કાળજી આપણા
અંત:કરણ તથા આપણા મનને સ્વચ્છ
રાખવા માટે રાખીએ તે વધારે જરૂરી છે.
હાલમાં સ્વાઈન ફલ્યુ ચાલે છે. ક્યાંક
પોતાને પણ આ વાયરસનો ચેપ ન લાગે
તેની કાળજી રાખતા સૌ જોવા મળે છે.
ભગવાનની ઈચ્છાને આધીન સૌના દેહ
છે. કોઈ પણ નિમિત્તથી ગમે ત્યારે ગમે
તેના દેહનો અંત આવી જાય છે. માટે
કેટલું જીવ્યા તેના કરતાં કેવું જીવ્યા તે
મહત્વનું છે.

રોગના નામ બદલાતા રહે છે.
અગાઉ ચીકનગુનિયા આવેલું. ત્યારબાદ
દેન્યુ આવ્યું અને હાલમાં સ્વાઈન
ફલ્યુની સીઝન ચાલે છે. આપણને
બહારના જીવડા નડે છે તેના કરતા
અંદરના શત્રુઓ વધારે નડતા હોય છે.
તેને ટાળવા માટે કોઈ દવા કે શાખ કામમાં
નથી આવતા. ખરાબ સ્વભાવ, પ્રકૃતિ,
કોષ, માન આદિક અંતઃશત્રુઓ ટાળવા
માટે દ્રઢ સત્સંગની જરૂર પડે છે. કેટલાક
સ્વભાવ પૂર્વના ઘણા જન્મથી દ્રઢ થયેલા
હોય છે. તો કેટલાક સ્વભાવ આ જન્મમાં

ખરાબ સોબત વગેરેથી પડ્યા હોય છે. કુસંગ છોડીને સત્સંગ કરીએ
એટલે આ જન્મમાં પડેલા કુસંસ્કાર તો નીકળતા વાર લાગતી નથી.
મહારાજે વચનામૃતમાં કહ્યું ને કે વરસાદ પડે એટલે કેટલુંક ધાસ દિવાલ
ઉપર પણ ઉગી નીકળો, પરંતુ તે ધાસ થોડા દિવસનું હોય છે. તાપ પડે
એટલે સુકાઈ જાય. કારણ કે તેના મૂળિયા બહુ ઊંડા ન હોય. પરંતુ
ખેતરમાં ખોરડી, ધરો વગેરે જે ઉગ્યું હોય તેના મૂળિયા એટલા ઊંડા હોય
કે ખેડૂત તેને કાપીને પછી આગ લગાડીને બાળો તો પણ વરસાદ થાય
એટલે પાછા ઉગી નીકળો. પછી ખેડૂત કોદાળી લઈને ઊંડા ખાડા કરીને
તેને મૂળ સોતા ખોડીને ઉખાડી નાખે એટલે પછી તે ઉગે નહીં. તેમ
આપણા પૂર્વના દ્રઢ થયેલા સ્વભાવ-પ્રકૃતિને ટાળવા માટે ભગવાન સાથે
દ્રઢ પ્રીતિ, દ્રઢ સત્સંગ, કથા શ્રવણ તથા સંત સમાગમની ખૂબ જરૂર
પડતી હોય છે.

શ્રી સ્વામિનારાયણ

એપ્રોચ મંદિરમાં સાત સંતો રહે છે. મહંત સ્વામી, કોઠારી સ્વામી વગેરેએ આ વિસ્તારના સત્સંગને લીલો રાખ્યો છે. નિર્ગુણાસજી સ્વામી જેવા વિદ્વાન સંતો તમને અવાર-નવાર ભગવાનની કથાનું શ્રવણ કરાવે છે. મંદિર કરવું સહેલું છે પરંતુ મંદિર થયા પછી અરસપરસ હેત પ્રીતિ સંપ રાખીને સૌને સત્સંગ કરાવવો એ અધરું કામ હોય છે. અહીંનું યુવક મંડળ પણ સેવા કરવામાં ખૂબ સક્રિય છે. ગાદીવાળાશ્રી અમને ઘણીવાર વાત કરતા હોય છે કે અહીંના કેટલાક બહેનો પણ ગામડાઓમાં જઈને બહેનોમાં સત્સંગ કરાવે છે. જે બહુ આનંદની વાત છે.

હાલના સમયમાં સૌને સત્શાસ્ત્રો વાંચવાની રૂચિ ઓછી થતી જાય છે. ટાઈમ ઓછો પડે છે અને રસ પણ નથી. તેવા સમયે કથા શ્રવણ બહુ જરૂરી છે. આજે લોકોને બીજુ બધું જલ્દીથી યાદ રહી જતું હોય છે પરંતુ ભગવાનની કથા સાંભળ્યા પછી કથામાં શું આવ્યું હતું તે અડવી કલાક પછી ભૂલી જતા હોય છે. વધારેમાં વધારે ૨૪ કલાક કથા યાદ રહેતી હોય છે. તેવા સમયે નંદ સંતોનું જીવન જુઓ. એપ્રોચ મંદિર દ્વારા પ્રકાશિત આજે જે “હરિ સ્મृતિ પુસ્તિકા” નું વિમોચન થયું તે વાંચો એટલે ખ્યાલ આવશે કે ગ્રંથના રચયિતા સ.ગુ. નિર્ઝળાનંદ

સ્વામી આદિક નંદ સંતોને શ્રીજ મહારાજ પ્રત્યે કેટલો પ્રેમ, કેટલી ભક્તિ અને કેટલી લાગણી હશે કે મહારાજના જેવા દર્શન કર્યા હોય, જમતા જોયા હોય, સ્નાન કરતા જોયા હોય કે અન્ય કોઈ લીલા કરતા જોયા હોય તે સધળું આબેદ્ધભ વર્ણન કરીને લખીને આપણાને આપ્યું છે. માટે આ પુસ્તિકા સૌ વસાવજો. વાંચજો અને તેનું મનન કરજો. પાંચ રૂપિયાની કોઈ કિંમત નથી. ૫૦,૦૦૦ ના મોબાઈલ માયું દુખાડવા પિસ્સામાં પડ્યા રહેતા હોય છે. ત્યારે મહારાજનું સ્મરણ કરાવવા આ પ્રકારની પુસ્તિકા બહુ ઉપયોગી થાય છે.

આજે પરિસ્થિતિ એવી છે કે પોતે મહારાજનું નામ સ્મરણ કરવાને બદલે મહારાજની મૂર્તિવાળું મશીન લાવીને ચાલુ કરી દે એટલે મશીન સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ બોલ્યા કરે, મહારાજને કહે, તમારું નામ તમે જ સાંભળ્યા કરો, અમારે તમારું નામ બોલવાનો ટાઈમ નથી. ઠીક છે મહારાજનું યેન કેન પ્રકારેણ સ્મરણ થાય તે હેતુથી સમય પ્રમાણે બધું ચાલતું હોય છે. પરંતુ હકીકતમાં આપણો એકાગ્ર મનથી મૂર્તિ સંભારીને નામ સ્મરણ કે ધૂન કરવી જોઈએ.

અંતમાં પ.પુ. મહારાજશ્રીએ સૌને રૂડા આશીર્વાદ પાઈયા હતા.

શ્રી નરનારાયણદેવ સમક્ષ અખંડ દીવામાં સેવા અંગે

પ.પુ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આજ્ઞાથી સર્વે હરિભક્તાને જ્ઞાન કરવામાં આવે છે કે અમદાવાદ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં પરમ કૃપાળું શ્રી નરનારાયણદેવ સમક્ષ અખંડ દીવા માટે જે ભાઈ-બહેનો ધી લાવે છે તેની શુદ્ધતાની કોઈ સાબિતી-ખાત્રી હોતી નથી જેમાં અનેક અસ્પૃશ્ય વસ્તુ ભેણવાતી હોય છે. જેથી એવું અપવિત્ર ધી દીવામાં અર્પણ કરવાથી શાસ્ત્રોમાં કહેલા પુણ્યની પ્રાપ્તિ થતી નથી. જેથી આપની સંકલ્પ શક્તિ પ્રમાણે ધી ના બદલે અમદાવાદ મંદિરમાં આર્થિક દાન આપી પાવતી મેળવી લેવી. મંદિર તરફથી ગાયનું શુદ્ધ ધી દીવા માટે ઉપયોગમાં લેવાશે.

॥શ્રાસહજાનદાયનમાનમઃ॥ ॥લંઘયશ્રાહરચારચતામાળાલરબત॥ દાહ॥ ॥ માહનમરસ
તરે॥ પ્રેરકેકિ.નપ્રકાસ॥ રારગ્રભુકેગુનહિક॥ માવનેતદોક્ષામા॥ ॥ શ્રીસહજાનેદશામકે
॥ ચરનકાધારનેદિનાધારનેદિનાધારનેદિનાધારનેદિનાધારનેદિનાધારનેદિનાધારને
નામજેહિ॥ જનહિતતપકરતાશ્રાગાપનિમનતાશ્રાગાપક॥ કૃલિમાહિપ્રગરમાયા॥ ॥ પુર
વદેગવિખ્યાનદે॥ ધામલુપ્તાનુભાવનાનુભાવનાનુભાવનાનુભાવનાનુભાવનાનુભાવનાનુભાવ
॥ રાગથીલ॥ પુસ્થોત્તમપરબદ્ધાનેહરો॥ ધાસ્થોધર્મમજીથકિદેહરો॥ મંવતનમહારમાડું
જ્ઞાનોસરો॥ ચૈત્રશુરિતેનવસીજોડરો॥ ભૂગત્વદગદરિગર્જનારો॥ પ્રભુપ્રગરથયાતેવાર
શૈનેસમયલન્યોમુખકારિંગાહરિજનનેચ્ચાનેદચ્ચાપારિંગાભયયોજગમાનેજયન્ય
કારિંગાનેચેતનાસમિકારોનારો॥ ચૈત્રશૈલચાનેદચ્ચાનેચૈત્રશૈલચાનેસલિમાનનિય

મૂળ પત્ર :

લિખાવંત સ્વામી શ્રી ઉસહજાનંદજી મહારાજ જત મંદિરના અધિકારી મુક્તાનંદ સ્વામી તથા બ્રહ્માનંદ સ્વામી તથા નિત્યાનંદ સ્વામી તથા આનંદાનંદ સ્વામી તથા અક્ષરાનંદ સ્વામી તથા આત્માનંદ સ્વામી તથા ગુણાતીતાનંદ સ્વામી તથા મંદિરના અધિકારી સમસ્ત નારાયણ વાંચજો.

બીજું લખવા કારણ એમ છે જે આપણા જે સર્વે મંદિર છે. તેમાં કોઈનું કરજ ન કરવું તથા કોઈની થાપણ ન રાખવી. તથા કોઈ વેપારીની હાટે પરચુરણ નામું ન કરવું તથા દાઢા ન વેચવા તથા સદાત્રત ન બાંધવું અને દાઢા સલી (સડી) જતા હોય તો તે વેચીને નવા લેવા અને વેપારીને હાટે હરકોઈ જણસ વોરવી હોય તો રોકડા રૂપૈયા આપીને વોરવી ને રૂપૈયાનો જોગ ન હોય તો ઠાકોરજીના થાલેને અર્થે પણ નામું તો ન જ કરવું ને જેવી પોતાના કોઠારમાં પહોંચ હોય તે પ્રમાણે ઠાકોરજીને નૈવેદ્ય ધરાવવું તથા ઊછવ નિમિત્ત વાવરવું. તે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને ગીતાજીમાં કહું છે ॥ ॥ શ્લોક ॥ પત્રં પુષ્પં ફલં તોયં યો મેભક્તયાપ્રયછતિ । તાદહંભક્તયુયકૃતમશા મિપ્રચતાત્મન: ॥ ॥ બીજું આ કાગલમાં જે અમે લખ્યું છે તે પ્રમાણે સર્વને સાવધાન થઈને વરતવું ને આથી વિશેષ જે વરતાવાની રીત તે તો અમે શિક્ષાપત્રીમાં લખી છે. તે જોઈને તે પ્રમાણે વરતવું. બીજું આ લિખ્યા પ્રમાણે જે નહિ વરતે તે અમારો સત્સંગી નથી ને તે વચનદ્રોહિ ગુરુદ્રોહિ

૪. સંવત ૧૮૮૫ ના પોષ સુદી-૪

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે સ્વયં લખાવેલ આ અસલ પત્ર આજે પણ અમદાવાદ શ્રી નરનારાયણદેવ દેશની ગાદીના છંડા પીઠાધિપતિ પ.પુ. આચાર્યશ્રી તેજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના દિવ્ય સંકલ્પ પ્રમાણે નિર્માણ થયેલ ‘શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુલિયમ’ના હોલ નં ૮ માં સત્સંગી હરિભક્તોના દર્શનાર્થે મુક્તવામાં આવેલ છે.

વિવરણ : ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરના અધિકારી કોણ? તેને વ્યાખ્યાયિત કરતાં સ્પષ્ટ નામોલ્લેખ કરીને જણાવે છે કે, મુક્તાનંદાઠી સર્વે સંત ગણ આ મંદિરોના અધિકારી છે. આજના જમાના પ્રમાણે કહીએ તો, ચેરીટી કમિશરો, સરકારી અમલદારો, મંદિરના નોકરીયાતો કે ટ્રસ્ટીગણ સહિત કોઈ ‘અધિકારી’ નથી. શ્રી સ્વામિનારાયણે દેશ વિભાગનો લેખ સ્વયં લખાવડાવીને ધર્મવંશી આચાર્યોને મંદિરો આદિકની વહેંચણી કરી છે. જે સંતોઓ નિષ્કામભાવે માત્ર જીવોના કલ્યાણને અર્થે પોતાનું જીવન શ્રીકૃષ્ણાર્પણ કરીને, આ મંદિરો બનાવ્યાં છે તેઓ જ તેના સાચા રહેવાણો છે. શ્રીજી મહારાજની હૃતાતીમાં, નંદ સંતોઓ તેમના માર્ગદર્શન પ્રમાણે કાર્ય કર્યું. અત્યારે તે જ પ્રણાલિકા મુજબ વર્તમાન સમયના સંતો-મહંતો પ.પુ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના માર્ગદર્શન મુજબ મંદિરોના નિર્માણની પ્રવૃત્તિ કરી રહ્યા છે. જેમ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના

શ્રી સ્વામિનાગયાણ

સ્થાને ધર્મવંશી આચાર્ય મહારાજશ્રી છે તેમ નંદ સંતોના પ્રતિનિધિ તરીકે આજના સંતો છે તેવી સમજણ સર્વેએ અચૂક રાખવી. સંપ્રદાયના ઈતિહાસમાં કોઈ નંદ સંતે ક્યારેય પોતાની આગવી સંસ્થા ઊભી કરી નથી કે તેમ કરવાનો સંકલ્પ શુદ્ધા કર્યો નથી અને તેથી જ આવા નિષ્ઠામી નિર્લોભી સંતોને સ્વયં ભગવાન પણ મંદિરોના ‘અધિકારી’ ગણાવે છે. મંદિરના અધિકારી થવા માટે તેના વહીવટમાં પડવાની જરૂર નથી. પરંતુ જરૂર છે મંદિરને વિષે આત્મબુદ્ધનીય જેમ ગૃહસ્થને પોતાના ઘરમાં આસક્તિ છે, તેવી મંદિરને વિષે જેને મમત હોય તે અધિકારી-મોટેરો ગણાય. આપણામાં જો શક્તિ હોય તો, આપણે ધર્મવંશી આચાર્યશ્રીની અનુમતિમાં રહીને, મોટા સંત હરિભક્તો બેળા રહીને આપણાને ઉચિત-યોગ્ય હોય તે પ્રમાણે મંદિરોના નિર્માણમાં-સમારકામ-નિભાવ વગેરે સેવા કરવી તો શ્રીહરિનો રાજ્યો પ્રામ થાય. પરંતુ માત્ર સત્તા સ્થાને બેસીને પ્રસાદી જમીને કે હારતોરા પહેરીને, કે પહેરામણીઓ સ્વીકારીને, ધર્માદાનું લઈને આ જીવની ક્યારેય ઊન્નતિ થાય નહિ. પરંતુ અધોગતિ થાય તે સમજવું.

બીજું ભગવાને સ્વયં મંદિરો નિર્માણ કર્યા છતાં તેઓશી લખાવે છે કે ‘આપણા મંદિરો.....’ અર્થાત્ મહારાજ પોતે આખા સંપ્રદાયના સર્વે સંત હરિભક્તોને ‘પોતાના’ ગણતા અને તેથી જ તેઓ મારા મંદિરો નહિ પરંતુ આપણા મંદિરો એવા શબ્દો વાપરે છે. જે સત્સંગમાં આત્મબુદ્ધની પરાકાણા દર્શાવે છે. આજે તો બાપ-દીકરા, ભાઈ-ભાઈની વચ્ચે પણ આ મારું અને આ તારુંની ભાવના વ્યક્ત થાય છે, ત્યારે સંપ્રદાય સમસ્ત મારું કુટુંબ છે તેવી લાગણી પુરુષોત્તમ નારાયણ સ્વયં સ્પષ્ટ કરી રહ્યા છે પણ આ જીવની અવળ ચંડાઈ એવી છે કે તેમની મિલકતમાં ભાગ લેવા તેયાર થાય છે પરંતુ પોતાના નામે પોતાની આગવી મિલકતોના નિર્માણમાં રચ્યા પચ્ચા રહે છે અને પોતાને પાછા સંપ્રદાયનો ભાગ ગણાવે છે। જો આપણે ભગવાનના મંદિરોના ‘અધિકારી’ થવું હોય, તેનો ભાગ થવું હોય, તેમના ‘પોતાનાં ગણાવું હોય તો, તેમની આજા પ્રમાણે વર્તીને, ધર્મવંશી આચાર્યશ્રીને ગુરુ રતીકે

માની તેમની આજામાં સદાયે નિરંતર વર્તવું તેમાં મોટા સંતો અને શ્રીહરિનો રાજ્યો છે.

મંદિરના અધિકારી-કોઠારી-મહંતે કોઈનું કરજ ન કરવું એટલે કે કોઈનું પણ ધનધાન્ય મંદિરના અર્થ ઊધીનું ન લેવું. કેમ કે પરમાત્મા સર્વોપરી, સ્વતંત્ર છે તે કોઈના ઉપકારને વશ થઈને દબાય નહિ. આ દુનિયાનો એવો નિયમ છે જે, દેવાદારને હંમેશા સૌ કોઈને આધીન રહેવું પડે. આ કળિયુગમાં તો ભગવાનની એક રૂપિયાની સેવા કરીને, ભગવાન પાસે લાખો માંગનારા પણ છે. ભગવાન તો સૌના ભાવ પ્રમાણે તેની સેવા સ્વીકારીને તે પ્રમાણે તેને કર્મફળ આપે છે. જેના માથે એક રૂપિયાનું પણ દેવું નથી તે વ્યક્તિ સૌથી સુખીમાં સુખી છે આ સનાતન સત્ય આપણે સમજવું અને તે પ્રમાણે વર્તવું. જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ મંદિરની તન-મન-ધનથી સેવા કરે ત્યારે અધિકારીએ તે લઈને બેસીની રહેવું પણ તેને પ્રસાદીનો હાર પુણ પ્રસાદ ઈત્યાદિ આપવું અને તેમ કરીને તે સેવાનું પણ કરજ ચૂકવી દેવું. સંપ્રદાયનો ઈતિહાસ સાક્ષી પૂરે છે કે, જ્યારે સંતોને મંદિર નિર્માણને અર્થે લાકડાનાં સંભાળે ઈત્યાદિ જોઈતા ત્યારે હરિભક્તોને આશીર્વાદ દેતા કે હે ભાઈ ! જો તું આ વૃદ્ધ દેવ સેવામાં અર્પણ કરીશ તો તે જીવ તારે ત્યાં પુત્ર-પુત્રીરૂપે અવતરશે ! આમ સંતોઓ સેવા તો અંગીકાર કરી છે પણ સામે હરિભક્તને અભયદાનની સરવાણીઓ પણ વહેવડાવી અને શ્રીજાએ પોતાના વહાલા સંતોના આવા અનેકાનેક આશીર્વાદો પરિપૂર્ણ કર્યા છે. આમ ઊધીનું તો ન જ લેવું પણ સેવાર્થે લઈને તેનું રૂકું થાય તેવી પ્રાર્થના શ્રીજ મહારાજને જરૂરાજરૂર કરવી. તે અધિકારી વર્ગનો ધર્મ છે.

કોઈની થાપણ ન રાખવી અર્થાત્ કોઈની deposit ન રાખવી. ટૂંકાણમાં કહીએ તો, ભવિષ્યમાં ચોક્કસ મુદ્દત બાદ તેને તેનું ધન, ચીજવસ્તુ આપી જ દેવાની હોય તો તે મંદિરમાં ન લેવું. હરિભક્તોએ પણ સમજવું ઘટે કે મંદિરને આપેલી ધન-ચીજવસ્તુ-ધરેણાં ઈત્યાદિક શ્રીકૃષ્ણાર્પણ છે એટલે કે તે ક્યારેય પાછું મંગાય નહિ. મંદિરના આચાર્યશ્રીને યોગ્ય લાગે તેમ તેનો ઉપયોગ કરે

શ્રી સ્વામિનારાયણ

તેમાં જ આપણે રાજુ રહેવું. આપણે સેવા કરીને, તેનો ઉપભોગ કેમ કરવો તે વિષે કશું કહેવું-બોલવું-લખવું નહિ. ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની ધનાઢ્યો સુવાર્ણ અલંકારો ઈત્યાદિથી પૂજા કરતા અને શ્રીહરિ ત્યાર પછી તરત જ નિર્દેખ ભાવે તે સર્વે સુપાત્રને ત્યાં જ દાન આપી દેતા. ત્યારે પૂજા કરનાર દુઃખી થતો નહિ પણ આનંદના સાગરમાં દૂધી જતો જે પુરષોત્તમ નારાયણ તો રાજુ થયા ઉપરાંત જેને અર્પણ કરી દીધું તેનો પણ રાજુપો થયો ! આ સમજણ રાખીને હરિભક્તે તો ધર્માદી કરીને તેનો પ્રસાદ પણ લેવો નહિ, તો જ તેને ચોખ્ખો ધર્માદી કહેવાય. સત્સંગમાં તો જેની સમજણ ઉંચી તે મોટો કહેવાય અને તેની ઉપર શ્રીજનો રાજુપો પણ વધુ થાય.

વેપારીની હાટે પરચુરણ નામું ન કરવું. આ શ્રીહરિની કાર્યપાલનની ચીવટા દર્શાવે છે. શેર શાક કે દાટણ પણ કરજે ન લેવું. મંદિરમાં બિરાજમાન દેવ પ્રત્યક્ષ છે એમ સમજવા માત્રથી જ આપણને ઘ્યાલ આવશે કે, રાજધિરાજ, અનંતકોટી બ્રહ્માંડનો ધંધી, જીવ પ્રાણીમાત્રને કર્મનું ફળ દેવાવણો, બેઠો હોય અને કોઈ કુલ્લલક જીવ એમ કહે કે જે મંદિરમાં મેં આટલું આપ્યું તે ઢીક નથી. પરમાત્માના મહિમાન-મોટચ્યપને જાંખપ લાગે. પરમાત્મા આપણને આપે છે પણ આપણે પરમાત્માને કશું જ આપી શકતા નથી જે કંઈ આપીએ છીએ તે તો તેમનું જ આપલું તેમને પરત કરીએ છીએ. આપણે તો આપણો શુધ્ય ભાવ-અર્પણ કરવાનો છે. તેમાં ખામી રાખવી નહિ. સામાન્યત: એવું જ જ્ઞાય છે કે, જે ક્રીડી મારે તે માણસ પણ મારે. એટલે કે જે નાની આજ્ઞાનું ઊલ્લંઘન કરે તે ધીમે ધીમે મોટી આજ્ઞાનું પણ ઊલ્લંઘન કરે અને છેવટે કલ્યાણ બગાડે. શ્રીહરિની આજ્ઞા નાની-મોટી નથી સર્વે વશા-વીશની છે. એટલે આજ્ઞા પાલનનું અનુસંધાન અચૂક રાખવું.

દાણા ન વેચવા એટલે કે, ધર્માદામાં જે અનાજ આવ્યું હોય તેનો વેપાર ન કરવો તે હરિભક્તો અર્થે જ વાપરવા. ધર્માદામાં કે દેવસેવામાં જે કાંઈ ચીજ-વસ્તુઓ પ્રામ થઈ હોય તો તે વેચીને તેમાંથી નફો રણવાની પ્રવૃત્તિ ઢીક નથી. તે ચીજ-વસ્તુઓ સંપ્રદાયમાં હરિભક્તો-સંતો

અર્થે જ વાપરવી અથવા તો સંજોગોને આધીન આચાર્યશ્રીની મરજ પ્રમાણે સમાજસેવામાં વાપરવી. પરંતુ તેને વેચીને ઝપિયા ભેગા કરીને આપણી મરજ પ્રમાણે વાપરવું ઢીક નથી. જનસેવા એ પ્રભુ સેવાનું સ્વરૂપ છે તેથી પાત્રતાપ્રમાણે દીનજનો પ્રત્યે તે વપરાય તેનો બાધ નથી.

સદાવત ન બાંધવું એટલે કે ધરના છોકરાં ધંટી ચાટે ને ઉપાધ્યાયને આટો એવું ન કરવું. જો પોતાની જરૂરિયાત કરતાં વધુ હોય તો સુનેથી અન્યને આપવું પણ સંપ્રદાયના હરિભક્તોમાંથી ઉઘરણાંથી કરીને ધર્માદી ભેગા કરીને કુસંગીને આપવાથી કાંઈ ફળ મળે નહિ. અને ઉપરથી કલેશ થાય. શ્રીજમહારાજે પણ શરૂઆતમાં માંગરોળ ઈત્યાદિક જગ્યાઓએ સદાવતો શરૂ કર્યા હતાં પરંતુ તેમાં વેરાગી બાવાઓ, વ્યસનીઓ જાતજાતનું તોફાન કરતા અને આપણા નિર્માની સાધુઓને મારતા તેથી તે બધાં સદાવતો કાળે કરીને શ્રીહરિએ બંધ કર્યા અને સુપાત્રોને શોધી, શોધીને દાન દેતા. અભયદાનનો અવિરત પ્રવાહ ચલાયો. મંદિરોમાં તીર્થવાસીઓને જમાડતા. આ પ્રથાઓ આજે પણ ચાલુ છે. એક માત્ર સ્વામિનારાયણના મંદિરોમાં જ તીર્થવાસીઓને નાત-જાત, પૈસાદાર-ગરીબના ભેદભાવ વગર મિષ્ઠાતે સહિત દેવનો પ્રસાદ ભાષામાં પીરસાય છે ! આ સ્થિતિ સદાવત કરતાં પણ ઉંચી છે.

દાણા જો સડી જતા હોય તો વેચીને નવા લેવા. આ એક ઉતામ વહીવટી દિણ્ણનો નમૂનો છે. દરેક ખાદ્ય પદાર્થોનો ઉપભોગ કરવાની એક સમય મર્યાદા હોય છે. તે સમય મર્યાદા પહેલાં આ આજ્ઞાનું અનુસંધાન રાખવું એટલે કે દાણા સડી જાય તે પછી નહિ પરંતુ તે પહેલાં તે વેચીને નવા લેવા. ભગવાન તો દર વર્ષે આ જીવને નવા હજારો મણ દાણા જમીનમાંથી આપે છે. આ જીવ નથી તેને પૂરા ખાઈ શકતો કે નથી તેને પુણ્ય દાનમાં આપીને બીજાને ખાવા દેતો ! અને લોભવૃત્તિને લીધે સંગ્રહ કર્યા કરે છે ! જો કોઈક કારણસર દાણા સડી જતા હોય કે બગડી જતા હોય તો તેને વેચીને તેનો નિકાલ કરીને બીજા નવા

શ્રી સ્વામિનાગયાણ

દાણ લેવા. ભારત દેશમાં આજે આટલી પ્રગતિ પછી પણ કરોડો મણ અનાજ સરકારી ગોદામોમાં સરીને બગડી જાય છે જે ભૂખ્યા જનોના પેટમાં જતું નથી પણ નાખી દેવું પડે છે. શ્રીહરિ કહે છે કે આવું ન જ કરવું. અનાજનો દાણો ક્યારેય બગાડવો નહિ. આપણાથી ન ખવાય તો બીજા કોઈને ખાવા દેવું પણ બગાડ ન કરવો. સંતોની પક્રતિ થાય ત્યારે હરિભક્તોએ દર્શન ખાસ કરવાં. આજે પણ કોઈ સંત તેમની થાળીમાં અનાજનો એક કણ પણ બગાડતા નથી. દરેક હરિભક્તોએ પણ આ નિયમ રાખવો. એક વખત પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રી ઠાકોરજી જમાડવા બિરાજમાન થયા તેમના થાળમાં પીરસાયેલી વાનગીઓ ખૂબ જોઈને તેઓશ્રીએ તેમાંથી પોતાને જોઈએ તેટલું લઈને બીજું દૂર કર્યું. ત્યારે મેં ખૂબ નમ્રતાપૂર્વક તેઓશ્રીને કહ્યું કે હે મહારાજ ! આટલું બધું આ સંતો કેમ પીરસતા હશે ? ત્યારે તેઓશ્રીએ મને સમજાવ્યું કે, હિતેન્દ્રભાઈ ! આ સેવકો છે તે માત્ર અમારા થાળની પ્રસાદી જ જમે છે. આટલામાંથી બધા જ સેવકો થોડી થોડી પ્રસાદી માત્ર જ પામશે ! પોતે જમતી વખતે બોલે નહિ, બીજું કાંઈ માગે નહિ. માત્ર મહારાજમાં વૃત્તિ રાખીને થોડું જમે પણ સેવકોનું પણ ધ્યાન અચૂક રાખે ! આ દર્શન-સમજણ મેં મારા જીવનમાં કયાયં જોઈ નથી. સંતો એક દાણો બગાડે નહિ અને આચાર્યશ્રી એક પણ વ્યક્તિ ભૂખ્યો રહી ન જાય તેનું સતત અનુસંધાન રાખે !

હરકોઈ જણસ વહોરવી હોય તો રોકડા રૂપૈયા આપીને વહોરવી. અર્થાત્ ક્યારેય હમા પદ્ધતિનો આશરો ન લેવો. આજના યુગમાં જીવન સિવાય બધું જ હમાથી મળે છે. પણ તેમ કરનાર સુખેથી ઊંધી શકતો નથી. આવતી કાલે ભરવાના હમાની ચિંતામાં, પ્રભુ ભજન કરી શકતો નથી. જેને કોઈને કશું આપવાનું બાકી નથી તેવો હરિભક્ત રાતે નિયમ ચેષ્ટા કર્યા પછી સુખેથી શ્રીજીના ચરણોમાં માથું રાખીને ઊંધી શકે છે. દિવસ આખામાં પોતાને અર્થે સંતોની સેવાને અર્થે સમય અચૂક આપી શકે છે. પણ આ ફેશન-વ્યવસનના યુગમાં, રૂપીયા માયાની હોડમાં માનવીએ તેનું ભવિષ્ય પણ ગીરો મૂક્યું છે. અને

તેથી જ તેને ભગવત્ સ્મરણનો પણ સમય નથી. ઈશ્વર તો એટલો દાયળું છે કે બધાને ૨૪ કલાક એક સરખા આપ્યા છે પણ કેટલાક બુદ્ધિના ગરીબોએ, એમાંથી ઘણો સમય ફેલિફુર, ફેશન વ્યવસન, સામાજિક માનમોટાઈને અર્થે વાપરી નાખ્યો અને પછી કહેશે કે મને મંદિરમાં આવવાનો સમય જ મળતો નથી ! આમને આમ તો આખું જીવન જતું રહેશે. હરિભક્ત તો સહેજ અન્તરમુખી થઈને વિચારશે તો જરૂર સમજાશે.

રૂપિયાન હોય તો થાળને અર્થે પણ નામું ન કરવું. આ વાક્ય શ્રીહરિની મક્કમતા સૂચવે છે. આ આજાના પાલનને અર્થે કોઈ બાંધછોડ કરવી નહિ. થાળને અર્થે પણ નહિ ! અર્થાત્ જે ન હોય તેના વગર ચલાવી લેતાં શીખવું અને તે જ ખરી શ્રીમંતાઈ છે. આપણે કેટલા ધનવાન ધીએ તેનો આધાર આપણી પાસે શું છે તેની ઉપર નહિ પરંતુ આપણે માત્ર કેટલી વસ્તુઓથી ચલાવી શકીએ ધીએ તે છે. જે છે તેમાં સંતોષ રાખો જે નથી તેને પ્રાપ્ત કરવા શકો સમય ન બગાડો. તે સમયમાં પ્રભુ ભજન કરો. ઈશ્વર ઈચ્છાથી તે પદાર્થની પ્રાપ્તિ થશે. હયાત વસ્તુના ઉપભોગથી જીવન જીવવાનો આનંદ આવશે. જે નથી તેની પ્રાપ્તિના ફાંઝા મારવાથી વેદના સિવાય કશું પ્રાપ્ત થતું નથી. ટૂંકમાં ભૂખ્યા રહેવું પણ દેવું કરવું યોગ્ય નથી.

કોઠારમાં પહોંચે હોય તે પ્રમાણે નૈવેદ્ય ધરાવવું. આપણું ગંજું ન હોય તેવું કાર્ય ન જ કરવું. ભગવાન બાજરીનો રોટલો આપે કે માલપૂડા બંને અવસ્થામાં રાજ રહેવું. કેમ કે રસસ્વાદને ગૌણ કરીને કરવાનું તો પ્રભુ ભજન જ છે. શ્રીહરિ શિક્ષાપત્રીમાં પણ જણાવે છે કે આચાર, વ્યવહાર અને પ્રાયશ્વિત પોતાની શક્તિ પ્રમાણે કરવું. જ્ઞાતિ-અવસ્થા-ધન ઈત્યાદિને ધ્યાનમાં રાખીને જ વ્યવહાર કાર્ય કરવું. પછેદીથી મોટી સોડ કરવાથી ઊંધી બગડે છે. તે સમજાવું. શ્રીહરિ જે દિવસે ગાદીએ બેઠા ત્યારે તેમણે તેમના સમર્થ ગુરુ રામાનંદ સ્વામી પાસેથી બે વરદાન માંગી લીધેલાં છે. કે હે મહારાજ ! કોઈ પણ હરિભક્ત અસ વસ્તે કરીને ક્યારેય દુઃખી ન રહે. આપણાં અશ વસ્તુ તો શ્રીજ મહારાજને માથે છે માત્ર આપણે

શ્રી સ્વામિનારાયણ

તેમના થવાનું છે. તેમના થવું હોય તો, ધર્મવંશી આચાર્ય થકી મંત્રદીક્ષા લેવી, તેમને નામવેરો અર્પણ કરવો, નિયમિત ધર્માદા કાઢવો અને શિક્ષાપત્રી પ્રમાણે રહેવું. જો આપણે આટલું કરીશું તો આપણે અન્ન વસ્ત્રની ચિંતા નથી. સ્વામિનારાયણનો સાચો આંશીત ક્યારેય હુંખી હોતો નથી. તેનું આ રહેસ્ય છે.

મંદિરમાં ઉત્સવ નિમિત્તે પણ જે કાંઈ ખર્ચ કરવો તે કોડારની આવક પ્રમાણે કરવો. વચ્ચનામૃતમાં શ્રીજી મહારાજ કહે છે ક્યારેક તો ઉત્સવ લાખો રૂપિયાના ખર્ચ થાય અને ક્યારેક તો તુલસીપત્રે કરીને પણ થાય. જેવી શ્રીહરિની ઈચ્છા. આપણે તો ઉત્સવે કરીને આનંદ છે. તેમાં કેટલી સામગ્રી વાવરી તેણે કરીને આનંદ નથી. સાચો ઉત્સવ જ એ છે કે, જેણે કરીને શ્રીજીની સ્મૃતિ થાય. પ્રવૃત્તિ ખૂબ થાય પણ જો શ્રીજીની સ્મૃતિ ન રહે તો તે અર્થહીન છે. શ્રીહરિએ જ્યારે અમદાવાદમાં શ્રી નરનારાયણદેવ પધરાવ્યા ત્યારે માત્ર એકજ ટિવસમાં ચોર્યાસીની સામગ્રી ભેગી કરી. તેનું અતિ સુંદર વર્ણન સત્સંગીભૂષણમાં છે. ત્યારે પણ મહારાજે બીજે જ ટિવસે બધો હિસાબ ભરપાઈ કરી દીધેલ. પોતે જે પ્રમાણે વર્તા છે તે જ પ્રમાણે વ્યવહાર રાખવાની ભલામણ આપણાને આપણી સુખાકારી માટે જણાવેલ છે. આજના જમાના પ્રમાણે કહીએ તો બજેટ આયોજન Budget Planning વગર કોઈ કાર્ય આરંભાય નહિ. નહિ તો તે Project કાર્ય નિષ્ફળતાને વરે અને ઘણું હુંખું ઉદ્ભબવે.

શ્રીહરિ પોતે તો સંસ્કૃતમાં પ્રકાંડ પંડતિ હતા તે શાસ્ત્ર વચ્ચન વગર ક્યારેય કાંઈ કરતા કરાવતા નહિ. શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાનો શ્લોક ટાંકીને તેઓશ્રી જણાવે છે કે ભગવાન પદાર્થના નહિ પરંતુ ભાવના ભૂખ્યા છે. તે આપણે જે કાંઈ તેમને અર્પણ કરીએ છીએ તેમાંનો ભાવ તેઓ સ્વીકારે છે અને તે પ્રમાણે આપણાને ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે. આજ વાત શ્રીહરિએ માનસી પૂજા કરવાની રીતિમાં જણાવી છે. પર્વતભાઈ જેવા ભક્તરાજ માનસી પૂજામાં રોટલોને દહીં ધરાવતા ત્યારે ધક્કો વાગવાથી દહીં બધું અહીં ઠોળાયું તે બધો ઈતિહાસ આ સંપ્રદાયમાં

મોજુદ છે. તેથી પરમકૃપાળું પરમાત્માને આપણા પદાર્થો કરતાં આપણી ભાવનાની કિંમત વધું છે તે નિશ્ચે છે.

આ બધું લખ્યા પછી પણ તેઓ આપણાને જણાવે છે કે આ પ્રમાણે સર્વેને સાવધાન થઈને વરતવું. અર્થાત્ આમ વર્તવામાં જરાપણ બેદરકારી રાખવી નહિ. દેવને અર્થ-મંદિરને અર્થે ક્યારેય પણ, કશું પણ, કોઈપણ નિમિત્તે કરજ ન જ કરવું. ખરેખર તો આપણા હદ્દ્યમાં બિરાજમાન ભગવાનના આ શરીરરૂપી મંદિરના આપણો એટલે કે આ જીવ, તે મંદિરના અધિકારી છે તેથી આ જીવે આ શરીરરૂપી મંદિર માટે કરજ ન કરવું. આ શરીરર દેનાર પરમાત્માનું ઋણ સદાયે આપણે યાદ રાખી નિત્ય પ્રત્યે સમયનો દશાંશ ભાગ દેવ સેવામાં કાઢવો. શરીરને જન્મ આપનાર માતા પિતાના સદાય આપણે ઋણીએ તે આજીવન પર્યત આપણે તેમની સેવા કરવી જ જોઈએ. આત્માના કલ્યાણ અર્થે જે ગુરુ - ધર્મવંશી આચાર્યશ્રીએ આપણાને શ્રીહરિ ઓળખાવ્યા છે તેમની મંત્રદીક્ષાની ઓછામાં ઓછી એક માળા પ્રતિદિન કરવી જ જોઈએ. ક્યારેક કદાચિત કોઈ હરિભક્તનો દ્રોહ થઈ ગયો હોય તો, આપણે નિત્યપ્રત્યે નિયમના દડવત્ પ્રમાણ કરતાં એક દડવત્ પ્રણામ અધિક કરવો જ. આમ કરવાથી કંઈક અંશે આપણે ઋણ મુક્ત થઈ શકીશું.

છેલ્લે ચેતવણી આપતાં આપણાને જણાવે છે કે, આ પ્રમાણે નહિ વર્તે તે અમારો સત્સંગી નથી જે જીવને મહારાજ એમ કહે કે આ અમારો નથી તેને તો, કાળ કર્મ માયા ઈત્યાદિ શક્તિઓ પીડવા માટે તૈયાર છે જ. તેના કલ્યાણની વાત તો બાજુએ રહી પણ આ લોકમાં તે સુખેથી જીવી પણ શકતો નથી. વળી આ આજાનું ઊલ્લંઘન કરીને વર્તનાર વચ્ચનદ્રોહીને ગુરુદ્રોહી છે તેવું સ્વયં ભગવાન પોતે લખે છે. વચ્ચનદ્રોહ અને ગુરુદ્રોહના પાપનું પ્રાયશ્વિત શાસ્ત્રમાં પણ કદ્યું નથી. માટે આપણા હિત માટે લખાયેલી આ વાતને ખૂબ ગંભીરતા પૂર્વક વાંચ્યી - વિચારવી અને નિરંતર તેમ વર્તવાનો ખટકો રાખવો ને તેમાં શ્રીહરિનો રાજ્યો છે.

“અ લટકું હજુ પણ મને વિસરાયું નથી !”

- અતુલ ભાનુપ્રસાદ પોથીવાલા (અમદાવાદ)

(ગતાંકથી) (દલપત શૃંખલા-૨)

ગુજરાતી પ્રજા પાસેથી ‘કવીશ્વર’નું બિરુદ્ધ પામનાર દલપતરામનાં આ શષ્ઠો છે. સિતેર વર્ષની પ્રોફ ઉંમરે એમણે આ શષ્ઠો કહ્યાં છે. વાત આમ બની હતી.

વિક્રમ સંવત ૧૮૮૪ ની વસંત પંચમીએ દલપતરામનો ઉપનયન સંસ્કાર થયો હતો. એ વખતે તેઓ આઠ વર્ષના હતા. એ વસંત પંચમીએ દલપતરામ બ્રાહ્મણ થયા. બ્રાહ્મણભાવે સોરઠમાં હવે વિચરવા લાગ્યા. દક્ષિણા મળી ને દેશ જોવાતો. પ્રથમ બ્રાહ્મણ પર્યટનમાં જ દલપતરામને દક્ષિણા મળી ને સાક્ષાત્ હરિદર્શન થયાં!

ફાગુણ સુદ આઠમ (સંવત ૧૮૮૪) ના રોજ ગઢામાં કનકા તરવાડીએ પોતાની માતાનું વર્ષી હતું તેથી ગોડીલવાડના છત્રીશ પાદર ઘેર તેડ્યાં હતાં. વઢવાણથી ચાલીશેક શ્રીમાળી બ્રાહ્મણો ગઢે ગયા હતા. દલપતરામના પિતા ડાહ્યા વેદિયા પણ એમાં હતા ને સાથે પુત્રનો બ્રાહ્મણ હક્ક બ્રહ્મમંડળમાં સ્થાપિત કરવાને વાસ્તે આઠ વર્ષના પુત્ર દલપતરામને પણ લેતાં ગયા હતાં.

સંવત ૧૮૮૪ ની શિવરાત્રીનો સમૈયો શિરનારની છાયામાં જૂનાગઢમાં શ્રીહરિએ ઉજવ્યો હતો, તે પછી શ્રીજ મહારાજ ગઢુર પધાર્યા. બ્રાહ્મણોએ વાત સાંભળી કે શ્રીજ મહારાજ પધારી રહ્યાં છે. એટલે એ સૌ બ્રાહ્મણો શોભાયત્રા જોવા સારું બજારમાં ગયા. નહિ અંધારુ, નહિ અજવાણું-સંધ્યા કાળનો સમય હતો. શ્રીજ મહારાજ માણસીએ અસ્વાર હતા. સંતો હરિભક્તો અને પાર્ષ્ફોનો સંધ્ય સાથે ચાલી રહ્યો હતો. કીર્તનો ગવાતાં હતાં. ધીમે ધીમે રાજેશ્રી પગલે શોભાયાત્રાની સવારી આગળ વધતી હતી. બજારના ચોક વચ્ચે કીર્તન મંડળી ઘડીક થંભી - જાણે ગામને કહેતી નહોય કે “શ્રીજ મહારાજ આવ્યા છે!”

શ્રીજની સવારી દાદા ખાચરના દરખારમાં પધારી. પિતા ડાહ્યાભાઈ તથા સકળ બ્રહ્મમંડળની સંગથે બાળક દલપતરામ પણ દરખારમાં શ્રીજ મહારાજના દર્શને ગયાં. ઉગમણું બારના ઓરડાની ઓશરીએ ઢોલિયો ઢળાવી મહારાજ વિરાજેલા હતા. વઢવાણના ભૂદેવોને સભામાં પધારતા જોઈ, શ્રીજ મહારાજે હસ્તે વદને એમને આવકાર્યા. નાનકડા દલપતની દસ્તિને વૃત્તિ તો શ્રીજ મહારાજમાં જ પ્રોવાઈ ગયાં હતાં! નાનકડી આંખો જ્ઞાનો મટકું મારવાનું ય વિસરી ગઈ. શ્રીહરિની એ અલૌકિક મૂર્તિ બાળ દલપતની આંખોમાં વસી ગઈ.

બ્રહ્મ સમાજને નિરખીને મહારાજે બ્રાહ્મણના ધર્મ વિશે ઉપદેશાત્મક વાતો કરી. બ્રાહ્મણો રાજુ થયા. એ સર્વે શ્રીજ મહારાજની જય ઉચ્ચારતાને ઉઠાતા હતા. ત્યાં જ શ્રીહરિએ પ્રશ્ન કર્યો, “ભૂદેવો છો, પૃથ્વીના પૂજ્ય છો, હવે કોઈ વર્તમાન ધારો છો? બ્રાહ્મણો પંચવત્તમાન પાળે તો બીજી વર્ષાં યે પાળતાં શીખે. અમે કાંઈ અધર્મ ઉપદેશતા નથી. શાસ્ત્ર સંમત સદ્ગર્મ સ્થાપીએ છીએ. અમે શાસ્ત્રોને ઉથાપવા નથી આવ્યા, શાસ્ત્ર મર્યાદાને સ્થાપવાને માટે આવ્યા છીએ. શાસ્ત્રોને બ્રાહ્મણ અમારે સદા પૂજ્ય છે.

શ્રી સ્વામિનારાયણ

આવાં સુંદર વચનો સાંભળી કેટલાક બ્રાહ્મણો વર્તમાન ધારવાને ઊભા થયા. દલપતરામના મામા પ્રેમાનંદ પણ ઊભા થયા અને ત્યાં ને ત્યાંજ શ્રીજીના વરદ્દ હસ્તે પંચવર્તમાન ધારણ કર્યા. આઠ વર્ષનો દલપત કુતુહલ નજરે આ બધું જોઈ રહ્યો હતો. દલપતરામને શ્રીજ મહારાજનાં આ પહેલાં અને છેલ્લા પ્રત્યક્ષ દર્શન હતાં. પરંતુ આ પ્રથમ દર્શનની વેળાએ જ શ્રીજમહારાજ નવ બ્રાહ્મણ બનેલા દલપતરામને એક જીવન સંભારણું આપતા ગયા. બાળ માનસની કોરી પાટી પર શ્રીહરિની સૌભ્ય મૂર્તિ અને અમનાં શિખામણનાં બોધ-શબ્દો બરાબર કોતરાઈ ગયાં.

સારોય સંપ્રદાય જીણો છે કે માણકી ઘોડી શ્રીજની માનીતી ઘોડી હતી ને ભગૂજ પણા શ્રીજના માનીતા પાર્ખદ હતા.

શોભાયાત્રા જ્યારે દરબારગઢમાં સંપત્ર થઈ ત્યારે શ્રી સહજાનંદ સ્વામી મહારાજે માણકીએથી ઉત્તરી હાથ લાંબો કરી ભગૂજને કહું “ભગૂજ ! ઘોડીને પાવરો ચઢાવજો” સાદી વાતને સાદી કરી જ હતી, પરંતુ આઠ વર્ષના દલપતરામના અંતરમાં એ લાંબો હાથ કરીને - લટકું મારીને ભગૂજને માણકીને પાવરો દેવાની વાત કરવાની શ્રીહરિની છટા એવી તો અંતરમાં વણાઈ ગઈ હતી કે સિંતેર વર્ષની જેફ વયે કવીશ્વર દલપતરામ લખે છે: “એ વાક્યને એ લટકું મારા અંતઃકરણમાં એવાં તો જરૂર ચોંટી ગયાં છે કે “એ લટકું હજુ પણ

મને વિસરાયું નથી!”

સંપ્રદાયમાં પ્રસંગ છે કે સ્વામી તુલસીદાસ જ્યારે ચાલીશ વર્ષના હતા ત્યારે કાશીની યાત્રાએ નીકળેલા. રસ્તામાં મારગ ભૂલ્યા તે એક ગામની ભાગોળે કુવે બાઈ પાણી ભરી રહી હતી. સ્વામીએ બાઈને કાશીનો મારગ પૂછ્યો - એ બાઈ યુવાન હતી - નખ શીખ સુંદર હતી. માથે માટલું મૂકતાં મૂકતાં હાથ લાંબો કરીને લટકા સાથે દિશા બતાવતા કહ્યું, “સ્વામી આમની કોરે ચાલ્યા જાવ કાશી આવશે!” બીજા ચાલીશ વર્ષો પછી એટલે કે સ્વામી એંશી વર્ષના હતા ત્યારે મુક્તાનંદ સ્વામીને નિખાલસ પણ વાત કરેલી કે “સ્વામી ! આજે એંશી વર્ષ પણ એ બાઈનું લટકું અને લહેકું અંતરમાંથી ખસ્તું નથી કે વિસરાતું નથી!”

આ તો માયિક લટકાની અને લહેકાની વાત છે. જો માયિક લટકું આટલું પાવરકુલ હોય તો પરમેશ્વરનું એ લટકું કેટલું આકર્ષક હશે ! કવીશ્વર દલપતરામ આગળ લખે છે. “સાચું પૂછો તો સ્વામી શ્રી સહજાનંદજીના મુદ્રા આકર્ષણ જ એવાં હતાં કે સિંતેર સિંતેર વર્ષના સંસાર - પડધાયા પણ એ આકર્ષણાના અક્ષરોને ભૂંસી શકતા નથી!!

વાત માણકી ઘોડીને પાવરો ચઢાવવાની કરેલી પરંતુ શ્રીહરિનો એ અલૌકિક હાવભાવ અને નાનુંશું એક વાક્ય કવિ દલપતરામને જાણો શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય અંગિકાર કરવાનું આહવાન આપતાં ગયાં..... કેવી રીતે તો આવતા અંકે નિહાળીશું !!

અંક ન મળવા અંગે સૂચન

“શ્રી સ્વામિનારાયણ માસિક” દર માસની ૧૧ તારીખે નિયમિત ચોક્કસાઈથી દરેક સભ્યોને પોસ્ટ દ્વારા મોકલવામાં આવે છે. છતા ૨૦ તારીખ સુધીમાં અંક ન મળે તો સ્થાનિક પોસ્ટમાં તપાસ કરાવી અને જાણ કરવી. સ્ટોકમાં હશે તો આપને ફરી ટપાલ દ્વારા મોકલવામાં આવશે. અંકના કોઈપણ કામ અંગે સવારે ૧૦-૦૦ થી ૫-૦૦ દરમ્યાન જાણ કરવી.

નીચેના મહામંદિરોમાં નિત્ય દર્શન માટે

જેલપુર : www.jetalpurdarshan.com
છપેયા : www.chhapaiya.com
નારાયાંગાટ : www.narayanghat.com
પ્રયાગ : www.prayagmilan.org
કંડર : www.gopinathjiidar.com

મહેસાદા : www.mahesanadarshan.org
દેરાદુન : www.gopallalji.com
વડનગર : www.swaminarayanmandirvadnagar.com
અયોધ્યા : www.ayodhyaswaminarayanmandir.com
નારાધ્યા : www.sankalpmurti.org

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભ્યુઝિયમના દ્રષ્ટેથી

જ સમક્ષ તે વિદ્યા પ્રદર્શિત કરવાનો મોકો મળે પછી કોઈ શુ કામ કોઈ કસર છોડે ? દરેકે મન મૂકી ને પોતાની કલા શ્રીહરિ સમક્ષ મૂકવાની હોડમાં એક એક્થી ચિંતિયાતી રચનાઓ રજૂ કરી. અને નિર્જવ લાગતા લીંબતરુને પણ ડોલાવી દીધો. મુક્તાનંદ સ્વામીએ સંગીતના તાલ સાથે તાલ મીલાવી પગ વડે કંકુથી હાથી બનાવ્યો તો પ્રેમાનંદ સ્વામીએ દીખલા દીદાર પ્રાર મહેબુબ હમારાની શીધ્ર રચના કરી લખનૌના ગાયકોનું ગાનવિધાન અભિમાન ઓગાણું હતું. (આ પ્રસંગ તથા તેને લગતી પ્રસાદીની વસ્તુઓ હોલ નંબર ૪માં દર્શાવેલ છે.) આવી સંગીત પ્રેમની પરંપરા ધર્મકુળમાં પણ સ્વાભાવિક રીતે ઉત્તરી આવી છે. આદિ આચાર્ય શ્રી અયોધ્યાપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના ક્રીતના પદો સંપ્રદાયમાં પ્રચલિત છે. વળી પ.પૂ.આચાર્ય શ્રી દેવેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી પણ ભારતના ઉસ્તાદ ગાયકોને પોતાના નિવાસ સ્થાને બોલાવી કે ગાયકો પાસે જઈ સંગીત-ગાઈકીનો નિજ આનંદ માણતા તેમજ દિંગજ ગાયકોને સન્માનતા તે જ પરંપરાને આગળ ધપાવતા આપણા પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રી પણ સંગીતની ખૂબ ઉડી સૂજ ધરાવે છે. (ભ્યુઝિયમમાં વાગતું મધુર સંગીત તેમણે જાતે પસંદ કરી આપેલ છે.) હમણા તાજેતરમાં જ ભ્યુઝિયમ ખાતે કિલ્લા પારડીના ગવૈયા સ્વામી હરિપ્રસાદદાસજી તથા સ્વામી ચૈતન્યસ્વરૂપદાસજીના સહયોગથી આગ્રા ધરાનાના પ્રસિધ્ય શાસ્ત્રીય ગાયક ઉસ્તાદ અસ્લમ ખાન સાહેબને ખાસ નિમંત્રી તેમની ગાયકીને માણી હતી તેમજ તેમનું યથાયોગ્ય સન્માન પણ કરાયું હતું.

-પ્રકુલ ખરસાણી

પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીના ર્યવરવાળી કોલરટ્યુન (ફક્ત વોડાફોન ધારકો માટે)

પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીના ર્યવરચનવાળી કોલરટ્યુન મોબાઇલમાં ડાઉનલોડ કરવા નીચે મુજબ કરવું.
મોબાઇલમાં **Ct>સ્પેસ> 270930 ટાઈપ કરી. 56789 નંબર પર SMS કરવાથી કોલરટ્યુન શારૂ થશે.**

શ્રી સ્વામિનારાયણ

શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમ લેટ - એપ્રિલ-૨૦૧૫

રૂ. ૪૧,૦૦૦/-	પ.ભ. અપૂર્વભાઈ અનંતરાય ધોળકીયા, મુંબઈ	રૂ. ૫,૦૦૦/-	પ.ભ. નિલેષભાઈ દેવચંદભાઈ ડોબરીયા, પુત્ર જન્મ નિમિત્ત હિરાવાડી-બાપુનગર
રૂ. ૧૦,૦૦૧/-	પ.ભ. એચ. આર. શેલત, અમદાવાદ	રૂ. ૫,૦૦૦/-	પ.ભ. મંગુબેન મથુરભાઈ પટેલ, મોખાસણ
રૂ. ૫,૧૨૧/-	પ.ભ. ભરતસિંહ બાલુબા, સમલા, તા. લીંબડી	રૂ. ૫,૦૦૦/-	જલારામ એન્ટર પ્રાઇઝ, વટવા- જી.આઈ.ડી.સી.
રૂ. ૫,૧૦૦/-	ઘનશ્યામભાઈ ગોરધનભાઈ પટેલ, વહેલાલ	રૂ. ૫,૦૦૦/-	ગં.સ્વ. ગૌરીબેન અમૃતભાઈ પટેલ ક.જતીનતથા રિટેષ, મણીનગર
રૂ. ૫,૦૦૧/-	પ.ભ. નિહાર, દેવલભાઈ પટેલ, વર્ષગાંઠ નિમિત્ત, વાણાપુર	રૂ. ૫,૦૦૦/-	પ.ભ. દર્શક શાહ પ.પુ. મોટા મહારાજશ્રીના જન્મોત્સવ દિન પ્રસંગે, હેદ્રાબાદ
રૂ. ૫,૦૦૧/-	પ.ભ. સુરેશભાઈ શીવજીભાઈ રાબડીયા, માંડવી	રૂ. ૫,૦૦૦/-	પ.ભ. કાંતિલાલ નારાણદાસ પટેલ, અખાતીજ તા. ૨૧-૪-૧૫ નિમિત્તહાંસોલ (પુંધરા)
રૂ. ૫,૦૦૦/-	પ.ભ. પટેલ લીલાબેન ગોરધનભાઈ, કુબડથલ.	રૂ. ૫,૦૦૦/-	પ.ભ. મીનાબેન કે. જોધી, બોપલ
		રૂ. ૫,૦૦૦/-	પ.ભ. કમલેશભાઈ એચ. શાહ, અમદાવાદ

શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમમાં નોંધાવેલ શ્રી નરનારાયણ દેવની મૂર્તિના અભિષેકની ચાદી - એપ્રિલ-૨૦૧૫

તા. ૦૭-૦૪-૧૫	આઈ.એસ.એસ.ઓ. શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર સીડની દશાખ્ટી મહોત્સવ તથા પ.પુ. મોટા મહારાજશ્રીના જન્મોત્સવ પ્રસંગે ક. નાના પી.પી. સ્વામી તથા રામ સ્વામી
તા. ૧૨-૦૪-૧૫	સવારે : જગદીશભાઈ વાધજીભાઈ પટેલ નવાવાડજ, હાલ વાધોડીયા સાંજે : ચેતનાબેન સુરેશકુમાર પટેલ, સુરત
તા. ૧૭-૦૪-૧૫	અ.નિ. પ્રવિષ્ટકુમાર બાબુભાઈ પટેલ જુલાસણવાળા ક. તેજસ તથા રીટાબેન, રાણીપ
તા. ૧૯-૦૪-૧૫	નિતાબેન હિંમતલાલ ભાવસાર, બાપુનગર
તા. ૨૪-૦૪-૧૫	શામજી કરશન પટેલ, દહીસરા-કચ્છ
તા. ૨૬-૦૪-૧૫	અરવિંદભાઈ પી. ઠક્કર, શીતલાઓટો

**શુભ પ્રસંગો લેટ આપવા માટે અથવા પોતાના અંગત સંગ્રહ માટે
શ્રી નરનારાયણદેવની પ્રતિમાવાળા ૨૦ ગ્રામ ચાંદીના સિક્કા
મ્યુઝિયમમાં મળશે.**

સૂચના : શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમમાં દર પૂનમે પ.પુ. મોટા મહારાજશ્રી સવારે ૧૧-૩૦ કલાકે આરતી ઉતારશે.

સંપ્રદાયમાં એક માત્ર વ્યવસ્થા શ્રી સ્વામિનારાયણ મ્યુઝિયમમાં મહાપૂજા / મહાભિષેક નોંધાવવા સંપર્ક કરો.
મ્યુઝિયમ મોખાઈલાં : ૮૮૭૯૪૪૮૫૭, પ.ભ. પરણતમભાઈ - દાસભાઈ (બાપુનગર) : ૮૮૨૫૦૪૨૬૮૬
www.swaminarayannmuseum.org/com email: swaminarayannmuseum@gmail.com

અમદાવાદના કેશવ પંડિત

- શાસ્ત્રી હરિપ્રિયદાસ (ગાંધીનગર)

(ગતાંકનું ચાલું -)

‘આજે મીઠાની કોથળી સમુદ્રનો તાગ લેવા માટે આવી છે.’ અમદાવાદમાં વિરાજમાન સ્વામિનારાયણ ભગવાન પાસે કેશવ પંડિત વિવાદ કરવા માટે આવ્યા છે. સત્ત્વામાં કેશવ પંડિતને જેમ તેમ બોલતા જોઈ ઉભા થઈ ગયેલા જેસંગભાઈને મહારાજે બેસારી દીઘા એ જોઈને કેશવ પંડિતને એમ થયું હવે હું જીતી લઈ શ. કારણ કે મને આ લોકોની બીક હતી કે આ કોઈ ઉભા થઈ જાય તો એ બહુ જણા છે અમે બે જણા છીએ. પણ સ્વામિનારાયણ ભોળા છે. એક જણા બહાદૂર ઉભો થઈ ગયો તેને પણ બેસારી દીધો. હવે આપણો વારો છે અને કેશવ પંડિત પ્રભુને ફાવે એવી વાણી બોલવા માંડ્યાં. પ્રભુને કહે છે કે તમે શું ભાણ્યા છો? શ્રીજ મહારાજ કહે છે અમે કાંઈ જ ભાણ્યા નથી. તમને આ લોકો બધાય કહે છે, સાક્ષાત્ ભગવાન છો? મહારાજ કહે, આ બધાને તમે જ પૂછો. અમારી સામે જગડવાની શી જરૂર, જે કહેતા હોય એને જ પૂછો.

આ સત્ત્વામાં ભાઈઓ ભાઈઓ બધાજ તમે કહો છો એમ શા માટે કરે છે? શ્રીજ મહારાજ કહે છે, તમે ઉભા થઈને ના પાડી હો, ભાઈ! કોઈ સ્વામિનારાયણ ભગવાનની વાત માનશો નહીં. મને એ તો બતાવો કે આ બધા તમને આટલા બધા આવીન કેમ થઈ ગયા છે? શ્રીજ મહારાજ કહે છે, અમનેય ખબર નથી આ કેમ આવીન થયા છે? અમે કોઈનેય કહુંનથી અમને આવીન થઈ જાઓ. પણ એ બધા આવીન થયા છે.

આટલું બોલતામાં તો કેશવ પંડિતને એમ થયું, મારો વટ પાડી દઉં. સ્વામિનારાયણ ભાણ્યા નથીને એટલે આપણો વટ હવે પડી જશે. હું ચારવેદ ભાણ્યો છું, અને સ્વામિનારાયણને કાંઈ આવડતું નથી. એટલે માંડ્યાં સંસ્કૃત બોલવા. સંસ્કૃતમાં પ્રવચન આપવા માંડ્યાં, સંસ્કૃતમાં પ્રશ્નો પૂછવા માંડ્યાં. એટલે શ્રીજ મહારાજ કહે છે, પંડિતજી આ તમે શું બોલો છો અમે તો કાંઈ સમજતા નથી. અમે તો સંસ્કૃત જાણતા નથી, કશું ભાણ્યા નથી અને તમે આટલું બધું બોલવા માંડ્યા છો. તમે સંસ્કૃત નથી જાણતા? બીલકુલ નથી જાણતા. તો આ તમારા ચેલાઓ તો સંસ્કૃત બોલતા હતા. હું આવ્યો ત્યારે વેદસ્તુતિ બોલતા હતા એ મેં સાંભળ્યું છે. જો તમે સંસ્કૃત

સુદક્ષોંગા બીજાંધ્યાંદિકા

સંપાદક : શાસ્ત્રી હરિકેશવદાસજી (ગાંધીનગર)

ન જાણતા હો તો તમારા આ શિષ્યો વેદો ક્યાંથી બોલે ! શ્રીજ મહારાજ કહે છે, એ ક્યાંકથી શીખી લાવ્યા હશે. ક્યાંથી શીખે ? તમે ખોટી વાત ન કરો. મહારાજ કહે સાચી વાત કહી દઈએ. પેલો છોકરો બેઠો છે ને સત્ત્વામાં, એ એમનો ગુરુ છે. એણે બધાને વેદ ભણવાયા છે. સ્વામિનારાયણ ભગવાને કોઈ લઘરવધર કપડા વાળો મેલો ઘેલો પંદર-સોળ વર્ષનો કિશોર બેઠેલો એ સામે હાથ લાંબો કર્યો. કેશવ પંડિતને એમ થયું. આ છોકરામાં તો કાંઈ દમ નથી. કાંઈ કપડાં ઉપર ઠેકાણું નથી. કોણ જાણે કરી જ્ઞાતિનો હશે ! એ કાંઈ વિશ્વાસ નથી ને સ્વામિનારાયણ કહે છે - છોકરાએ બધાને વેદ શિખવાડ્યા છે.

પ્રભુના કહેવાથી બાળક સત્ત્વામાં નજીક આવ્યો. કેશવપંડિતને ભગવાન કહે છે, હવે પૂછો, એને જે જે પૂછવું હોય. પંડિતે પૂછજું, તું વેદ જાણો છે ? હા, ખરો નીકળ્યો. આ છોકરો એકદમ હાકોટા સાચે બોલ્યો - હું વેદ જાણું છું. પંડિતને થયું કે આ વેદ શું જાણો !! કપડાંનું ઠેકાણું નથી, ધૂળવાળું શરીર છે. અને એ વેદ જાણો !! જો જાણો છે તો બોલ, અને બાળક માંડ્યાં બોલવા. ઝગવેદની કારીકાઓ, સામવેદના મંત્રો, અર્થવેદના મંત્રો બોલવા જ માંડ્યાં. થોડીવાર પછી પંડિતજી એકદમ ડાઘાઈ ગયા. પ્રભુને કહે છે આ તમે બહુ જ ખોટું કર્યું છે. અધર્મ કર્યો છે. શું થયું પણ? આવા મેલાં ઘેલાં ઠેકાણાવગરના માણસને કાંઈ વેદ શિખવાડાય ! મહારાજ કહે છે, પંડિત તમે આવા કેવા છો? અમે તો સંસ્કૃત જાણતા જ નથી અમે ક્યાં શીખવાડીએ. તમારા જેવા કોઈક પંડિતે એને રૂપિયા લઈને શીખવાડેલા હશે. અમે તો સંસ્કૃત જાણતા નથી, અમે ક્યાંથી ભણાવીએ.

થોડીવાર થઈ એટલે પંડિતને એમ થયું, લાવને આ છોકરાની પરીક્ષા લઉં અને પૂછજું, તું જે ઝાચાઓ બોલ્યો, વેદમંત્રો બોલ્યો એનો અર્થ સમજાવ અને તરત જ આ ભાટ પુત્ર આ અજ્ઞાની બાળક અર્થો બોલવા લાગ્યો.

શ્રી સ્વામિનારાયણ

એક પદી એક અર્થો અને વિવરણ સંભળ્યું અને પંડિતજીનો ઉત્તેથી દરવાજો ઉઘડવા માંડ્યો. વેદના આ અર્થોને સમજવા માટે, વેદના આ શંદોને જાણવા માટે જુંગી ઓછી પડે એ આ અજાની અને સાવ લધરવધર દેખાતો બાળક મારાથી પણ અધિક રીતે એની રજૂઆત કરે. આમાં કાંઈક કારણ છે. આ બાળક નથી બોલતો પણ સ્વામિનારાયણ ભગવાન મને કહી રહ્યા છે કે પંડિતજી ! શ્લોકો ગોખવા કે પુસ્તકોની લીટીઓ મગજમાં ભરવી એ કોઈ મોટી વાત નથી. એ તો આ બાળકના મસ્તકમાં પણ ગોઠવી શકાય છે. પણ હદ્યમાં ભક્તિનો ઉમેરો થાય, પોતાનું મસ્તક પરમાનાના ચરણમાં નમે એ બહુ મોટી વાત છે. સ્વીકારવા જેવું એ છે, સમજવા જેવું એ છે. બાકી માહિતી એકટી કરવાથી કાંઈ મોક્ષ મળતો નથી.

પંડિતજીને મનમાં અજવાણું થયું. ભગવાનમાં દ્રઢ વિશ્વાસ થયો. થોડો થોડો નિશ્ચય ઉગવા માંડ્યો. આ બધા બેઠા છે એ સમજને બેઠા છે. હું એકલો અણસમજુ કે અહીં જઘડો કરવા આવ્યો. મારા મનમાં તો એમ હતું, સ્વામિનારાયણ સાથે જઘડો કરીને મારી મંગાવું અન આવતીકાલે અમદાવાદમાંથી રવાના કરી દઉં, એમના દેશમાંથી જ્યાંથી આવ્યા હોય ત્યાં ચાલ્યા જાય. પણ કેશવપંડિત ધીમેથી એકદમ હાથ જોડી જ્યાં મસ્તક નમાવે છે ત્યાં એમનો પેલો લાલ આંખો વાળો ભાઈબંધ બેઠેલો તે એકદમ બોલી ઉઠ્યો. અરેરે... આ શું ! આ શું કરો છો ? આપણે તો સ્વામિનારાયણને પગે લગાડવાની વાત છે. તમે શા માટે પગે લાગો છો ? હું હજું બેઠો છું. એટલે પંડિત કહે છે, મૂર્ખ તું જતો રહે. એટલે ગાળો દેનારો ઉદ્ઘત આ પંડિતને ગાળો દેવા માંડ્યો. કહેવત છે કે કોઈપણ દુર્જનને નિભાવો તો એ તમને પણ ક્યારેક હેરાન કરે. સપ્તને દુધ પાઓ તો એ દુધ પાનારને બચ્યાં હરે. મિત્ર તરીકે સાથે આવેલો એ દુર્જન પંડિતને જ ગાળો દેતો દેતો ચાલ્યો ગયો અને પંડિતજી ઉભા થઈ સ્વામિનારાયણ ભગવાનના ચરણમાં નમ્યા, દંડવત કર્યા.

આ કેશવપંડિતનું શાન હવે દિશા બદલે છે. હવે એમાં ભક્તિ ઉમેરાય છે. પછી જુઓ જ્ઞાનનો સ્વાદ !! જ્ઞાનમાં જો ભક્તિને ઉમેરી દો ને તો અદ્ભુત સ્વાદિષ્ટ બની જાય છે. એટલે ભક્તિનો આનંદ આવે છે. જુંગી સુખમય બને છે. પ્રભુને કહે છે, હે બ્રહ્મન્યદેવ નિગમ અને આગમના કારણ તો તમે પોતે છો. વેદપ્રવત્તનારા હે પરમાત્મા તમે સ્વયં છો. હે વિશ્વપતિ ! ધર્મે સહિત ભક્તિની રક્ષા કરવા માટે આ કળિકણમાં તમે પ્રગટ્યા

છો. હે નારાયણ મુનિ હે વિશ્વંભર ! હે ભગવાન ! મારો અપરાધ માફ કરજો. હું અહી આવીને જેમ તેમ બોલ્યો, મને ક્ષમા કરો, ક્ષમા કરો.

શ્રીજીમહારાજે અભયદાન આપ્યું. અગિયાર નિયમ ધારણ કરાવ્યા. કેશવ પંડિતને કંઠી બાંધી. પંડિતજી તો આગળ વધ્યા. મહારાજ ! આટલું પુરતું નથી, મારે અત્યારે સાધુ થઈ જવું છે. આ જે સંતો બેઠા છે એમની સાથે મારે બેસી જવું છે. ત્યાં તો કેશવ પંડિતની માતા સભામાંથી ઉલ્લિથઈની કહે છે, હે મહારાજ ! એમને સાધુ ન કરશો. કારણ એ મારો એકનો એક દીકરો છે મારે એને પરણાવવાનો છે. આ માણ સાચું બોલી હે છે. સ્વામિનારાયણ ભગવાન કહે છે. પંડિતજી તમારે સાધુ થવાની કોઈ જરૂર નથી. સીધા થવાની જરૂર છે. આવી રીતે વાંકા ન થતા. હું જાણું છું, હું ભાખ્યો છું, સમજું છું એટલે બીજાને જુકાવું, બીજાને નમાવું એ વાંકા કહેવાય. તમારા જ્ઞાનનો તમારી વિદ્યાનો સદ્પર્યોગ કરો. જેની પાસે જ્ઞાન ન હોય, જેની પાસે વિદ્યા ન હોય એને જ્ઞાન અને વિદ્યાનું દાન કરો. પંડિતજી તમારું કલ્યાણ થશે. ઘેર જાઓ તમારી માતાની સેવા કરો, અને આમારું ભજન કરજો.

મહારાજ ! ભલે મને સાધુ ન કરો હું તમારું ભજન કરીશ, મારી માની સેવા કરીશ. પણ મારી એક બીજી વિનંતી છે. જ્યારે જ્યારે તમે અમદાવાદ પધારો ત્યારે ત્યારે મારો ઘેર થાળ જમવા આવજો. તથાસ્તુ ! શ્રીજી મહારાજે એ આમંત્રણ સ્વીકાર્યું.

હાલા ભક્તો ! કેશવપંડિતના આખ્યાનમાંથી ધાર્યું ધાર્યું જાણવા સમજવા મળે છે. જગ ઉડાણથી વિચારજો. ભગવાનની ભક્તિ વિનાનું જ્ઞાન અને વિદ્યાનું કોઈ મહત્વ નથી. માટે શિક્ષાપત્રીમાં પ્રભુએ કહું કે - “ભગવાનની ભક્તિને ઉપાસના ન હોય તો મોટો વિદ્યાન પણ અધોગતિને પામે છે.” માટે ભગવાનનો દ્રઢ આશ્રય રાખીને ભક્તિ કરી લેવી. એમાં જ માનવ જીવનની સાર્થકતા છે.

●
અપેક્ષાઓની આગાયી ચેતનું
- નારાયણ બી. જાની (ગાંધીનગર)

પંચમહાભૂતમાં એક નામ આવે છે “તેજ” એટલે કે અજિન, પ્રકાશ. આ અજિન બહુ જરૂરી છે, ઉપયોગી છે પણ તેની મર્યાદામાં એટલે કે દિપક સ્વરૂપે કે સગડીમાં કે ચૂલામાં સિમિત હોય તો, પણ જો તે જ અજિન જ્યારે

શ્રી સ્વામિનારાયાણ

આગના સ્વરૂપમાં પરિવર્તિત થઈ જાય તો તે ઘણો વિનાશકારી બને છે. આગ બે પ્રકારની છે. એક બાધ્ય આગ જેવી કે કોઈ વિસ્ફોટ કે દુર્ઘટના સમયે લાગતી આગ કે જંગલમાં લાગે છે તેવી આગ. બીજી આગ છે આંતરિક આગ, કામ, કોષ, લોભ, મોહ, મદ, અહંકાર વગેરે રૂપ આગ કે જે હદ્યમાં લાગે ત્યારે મનને એકદમ વિકૃત બનાવી દે છે.

બહાર લાગેલી બાધ્ય આગને તો ફાયર બ્લિગેડની મદદથી તરત જ ઓલવી શકાય છે. પણ હદ્યની આગ વડે વિકૃત બનેલી મનની ભૂમિને સુધારવા અથવા પ્રયત્ન કરવો પડે છે, અશક્ય નથી. કેમ કે હવે તો રણની ક્ષારમયી ધરતી ઉપર પણ ખેતી કરવાના અભતરા સફળ થયા છે. તો મનની ક્ષારમયી ધરતી ઉપર સદ્ગુરીયારની ખેતી કરવામાં નિષ્ફળતા તો ન જ મળે, પણ બગડેલા મનનું માર્જન બરાબર થવું જોઈએ. મનનું માર્જન કેવી રીતે થાય તે આ ટૂંકા દ્રષ્ટાંતી સમજવું સરળ થશે.

એક પવિત્ર ગુરુના આશ્રમમાં રહીને કોઈ શિષ્ય ભગવાનનું ધ્યાન કરતા શીખ્યો. તેમાં તેને એવી સુંદર સિદ્ધિ સાંપડી કે હદ્યમાં પ્રભુનું દિવ્ય સ્વરૂપ તે પ્રત્યક્ષણી જેમ જ દેખવા લાગ્યો. વખત જતાં આ શિષ્યને સંકલ્પ થયો કે મને જે આ દિવ્ય દર્શન થયા છે તેનો લાભ સર્વને આપું. વળી તેની સાથે સાથે પોતાની ધ્યાતિ પણ થાય. તેથી નર્મદાને કિનારે એક વિશાળ મંદિર બંધાવ્યું તે પોતે જેવા સ્વરૂપને દેખતો હતો તેવું જ સ્વરૂપ (મૂર્તિ) બનાવરાવીને મંદિરમાં પથરાવ્યું. બસ ! પછી હદ્યમાં દેખાતું દિવ્ય સ્વરૂપ અદેશ્ય થઈ ગયું. તેમણે ગુરુ પાસે જઈને વાત કરી કે ગુરુદેવ ! મને આવું શાથી થયું ? મેં કોઈનું ખરાબ કર્યું નથી. થોડીવાર વિચાર કરીને ગુરુએ કહ્યું કે જો તારા હદ્યમાં કોઈ એક પ્રકારનો અજિન પેઢો છે. તે હજુ કીર્તિના લેબાસમાં જ છે એટલે વધારે નુકશાન કરી શક્યો નથી. પણ જો તું નહીં ચેતે તો મોટો ભડકો થશે ને તારી સાધનાની સિદ્ધિ હતી ન હતી કરી દેશે. હવે તારે તારા મનનું માર્જન કરવું પડશે. તારા બંધાવેલા મંદિરમાં દરરોજ બે વખત વાળજે તે મંદિરની ધૂળમાં આળોટજે ને જેટલા માણસો દર્શનાર્થે આવે એ બધાંને વંદન કરતો રહેજે. આ પ્રમાણે એક વર્ષ વીતે પછી મારી પાસે આવજે. હું તને ફરીથી માર્ગ બતાવીશ.

ગુરુના કહેવા પ્રમાણે એક વર્ષ સુધી નિયમો રાખ્યાં, ત્યાબાદ તે પહેલાની જેમ ધ્યાનની સિદ્ધિને પામીને સુખી

થયો. એ રીતે મનનું માર્જન કરવાથી હદ્યની આગમાં બળેલું મન યથાવત બને છે. આ લોખમાં “હદ્યની આગ” એટલે શું ? એનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કર્યો નથી પણ વાંચીને સૌ કોઈ સમજ શકશે કે પોતાના હદ્યમાં કેવા પ્રકારની “આગ” સણગે છે. તે આગને ઓલવવાના પ્રયત્નો ભગવાનના ભક્ત, સત્પુરુષોની અનુજ્ઞામાં રહીને કરશો તો જરૂર સફળ થશો. લાગેલી આગથી થયેલ નુકશાનને દૂર કરી ખૂબજ લાભ પામી શકશો ને પોતાની દિવ્ય સંપત્તિને સુરક્ષિત રાખી શકશો.

ક્યારેક એવો અનુભવ થયો હશે કે માળા ફેરવની વખતે આરતી વખતે, દર્શન કરતાં, પ્રસાદ વહેંચતા સમૈયા વખતે, મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે, પધરામણી કે પારાયણ વખતે કે આવા બીજા અનેક પવિત્ર પ્રસંગોમાં પણ એકાયેક હદ્યમાં આવી આગ સણગી ઉઠે છે ને આત્માએ એકઠી કરેલી દિવ્ય સંપત્તિને ભસ્મસાત્ત કરી મૂકે છે. જ્યારે હદ્યમાં આગ સણગી ઉઠે ત્યારે મનની ભૂમિ ઉપર ઉગેલા સદ્ગુરીયારના વૃક્ષો ફળ આવ્યા પહેલાં જ કરમાઈ જાય છે. અને એ આગમાં મન ધગીને એવું તો બની જાય છે કે ફરીથી સદ્ગુરીયારનું વાવેતર જદ્દીથી થઈ શકતું નથી. પરિણામે સદ્ગુરીયારના વૃક્ષોમાંથી મળનાં મીઠાં ફળો આત્મા ચાખી શકતો નથી ને તેનું અધ્યાત્મિક પતન થાય છે.

સ્વામિનારાયાણ ભગવાને ગઢા મધ્યના રૂપ માં વચનામૃતમાં મનને અધ્યાત્મન તરફ દોરી જતી મલિન વાસનાને ટાળવાના ઉપાય તરીકે સેવાને જ પ્રાધાન્ય આયું છે - “જેવું ઉકાખાચરને સેવા કરવાનું વ્યસન પડયું છે, તેવી રીતે ભગવાન તથા ભગવાનના સંત તેની સેવા કર્યાનું જેને વ્યસન પડે ને તે વિના એક ક્ષાણ માત્ર પણ રહી શકે નહીં તો એના અંતઃકરણની જે મલિન વાસના તે સર્વ નાશ પામી જાય છે.”

ઉપર બતાવેલા ઉપાય દ્વારા આપણો આપણાં મનનું માર્જન કરી સદ્ગુરીયારની વૃક્ષોનું વાવેતર જદ્દીથી ભક્તિ, ભજનરૂપ તથા સત્સંગરૂપ પાણીનું સિંચન કરી સુખ, શાંતિ અને મોક્ષના મીઠાં ફળોની પ્રાપ્તિ કરીશું તો આ મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા થઈ ગણાશે.

એ વાત તો ખરી જ છે કે - “જેનું મન સુધર્યું તેનો મોક્ષ સુધ્યાંથી કહે છે કે -

“મન એવ મનુષ્યાણાં કારણું બન્ધ મોક્ષયો:”

સાંજેતસુધા

(પ.પ્ર.અ.સૌ. ગાદીવાળાશ્રીના આશીર્વચનમાંથી)

“જ્ઞાની તો જાતે જ બનવું પડે છે”

(સંકલન : કોટક વર્ષા નટવરલાલ ઘોડાસર)

આપણે કથા શ્રવણ કરીએ, સત્સંગ કરીએ બધું જ કરીએ છીએ તો પણ એવું લાગે છે કે આપણે જેટલું જ્ઞાનવું જોઈએ તેટલું જ્ઞાની શક્યા નથી. આપણે શાસ્ત્ર વાંચીએ, ભજન, પ્રાર્થના કીર્તન, નામ સમરણ બધું કરતા શીખી ગયા તો જ્ઞાની થઈ ગયા તેવું નથી. એમ તો આ દુનિયામાં ઘણા પ્રકારનાં પંડિત થઈ ગયા. ઉપર ઉપરથી વાંચીને સમજી લઈએ એટલે જ્ઞાની થઈ ગયા તેમ માની લઈએ તો ઉપરથી અજ્ઞાનતા વધે છે અને અજ્ઞાનતા વધે ત્યારે અહેંકાર વધે છે. અને આપણી અંદર રહેલો અહેંકાર આપણી જરણા આપણું નિર્માનીપણું ગુમાવી દે છે. આપણને કઠોર બનાવી દે છે. તો સાંભળેલું બધું ગ્રહણ કર્યા પછી આપણા વર્તનમાં પણ પરિવર્તન આવવું જોઈએ. આપણે કોઈ વાનગી કેવી થઈ છે તેનું વર્ણન કરી શકીએ છીએ. પરંતુ સ્વાદ આપી શકીએ નહિ. તેના માટે પોતે જાતે વાનગી ખાવી પડે છે. તો કહેવાનો અર્થ છે કે જ્ઞાની બનવું હોય તો પુરુષાર્થ જાતે જ કરવો પડે છે. સાચા ભક્ત બનવું તે અંતરની વાત છે. અંતરમાં ઉત્તરીને તપાસ કરવી પડે. આપણે સાંભળીએ, વાંચીએ અને યાદ રાખીએ તેને સ્મૃતિ કહેવાય. તેનાથી યાદ શક્તિ વધે છે. તેને આપણે જ્ઞાન સમજી લઈએ તે મોટા માં મોટી ભૂલ છે. વાંચીને યાદ રાખવું મુશ્કેલ નથી. સાંભળેલી વાતનું મનન, નિહિધ્યાસ કરી તેનો સાર ગ્રહણ કરવાનો છે. પોતાની જાત સાચે ઈમાનદાર થવું પડે. શાંતિથી ઈમાનદારીથી અંદર તપાસ કરવી પડે. આપણે પોતાની જાતને પણ છેતરીએ છીએ. જો અંદરની શાંતિ જોઈતી હોય તો બધા જ કસાયો કાઢીને અંતઃકરણ શુદ્ધ કરવું જ પડે છે. આપણે શાંતિથી સૂચું હોય તો શાણગાર કાઢવા પડે છે. આપણે બધા ઘરેણા, ભારે ભારે વચ્ચો, બૂટ, ચંપલ બધું પહેરીને સૂવાતું નથી. ઉંધ આવતી નથી. તેમ આપણે ચિર નિદ્રા

જોઈતી હોય તો છેલ્લો સમય શાંતિથી પસાર કરવો હોય તો, માન, યશ, પ્રતિષ્ઠા બધું જ કાઢવું પડે છે. છેલ્લા સમયે આ બધું અંદર હોય તો ખૂબ તકલીફ પડે છે. પરંતુ આપણે જ્ઞાને અજ્ઞાને આપણા અહેમને પોષણ આપીએ છીએ. હકીકતમાં અહેંકાર આપણી અંદર છે જ નહિ. આપણે પોષણ આપીને જન્મ આપેલો છે. જીવ જન્મે છે ત્યારે નાના બાળકમાં કેટલી સરળતા જોવા મળે છે.

અહેંકાર આપણો સ્વભાવ નહોતો આપણો પોષણ આપીને બનાવી ટીથો છે. એક મહાન રાજા હતા. તેમના દુઃખનું કારણ એ હતું કે બધું છે પણ જોઈએ તેવી શાંતિ નથી. આથી તે એક સંતને મળે છે. અને પોતાની રજૂઆત કરે છે. અને કહે છે કે મને બધા કહે છે કે આપ અહેંકાર દૂર કરો તો શાંતિ થશે. તો આપ મારો અહેંકાર ખતમ કરી દો. બુધ્ય બિલ્કું કીધું કે કાલે સવારે આપ આવો ત્યારે સાથે લેતા આવજો તો હું અહેંકારને મારી નાખીશ. રાજાને એમ થાય છે કે અહેંકાર કોઈ વસ્તુ છે તો સાથે લઈ જવાય. છતાં પણ એમને એમ થાય છે કે સંત કહે છે તો કાંઈક તો હશે. તો બીજે દિવસે રાજા સંત પાસે જાય છે. તો સંત કહે છે કે આંખો બંધ કરીને બેસી જાવ અને અંતરમાં ઉત્તરીને તપાસ કરો મળી જાય ત્યારે કહેજો હું લાકડી લઈને ખતમ કરી નાખીશ. તો આંખો બંધ કરીને તપાસ ચાલુ કરી તો ઉંચ રીતે ૪૦ મિનિટ થઈ તો મુખ પર ટેન્શન, કોધ એવા ભાવ આવી ગયા પછી ચાર-પાંચ કલાક વીતી ગયા તો ટેન્શન બધું ઓછું થઈ ગયું અને રાજા એકદમ શાંત થઈ ગયા. તો સૂરજની રોશની આવી એટલે આંખ ખુલી ગઈ તો ખબર પડી કે અંદર છે જ ન નહિ. તપાસ કરતા માલૂમ પડ્યું કે તે વસ્તુ હકીકતમાં આપણે જાતે બનાવેલી છે. પરંતુ શરત એ છે કે ઈમાનદારી ને વિવેકરૂપી દિવો પ્રગટાવીને અંતરમાં શોધીશું તો પ્રકાશ સિવાય બીજું કાંઈ જ નહિ દેખાય. આત્માની અનુભૂતિ થશે. આપણે કોણ છીએ તે આપણે જ્ઞાની શકીશું. આપણે આત્મા પર અહેંકારનું આવરણ

શ્રી સ્વામિનારાયાણ

બનાવી દીધું છે. અંતરની તપાસ ખૂબ જરૂરી છે.

આપણો એમ વિચારીએ કે એક રૂમમાં અંધકાર ભરી દઈએ. તો અંધકારને ભરી ન શકાય. અને અંધકારને બહાર કાઢી દઈએ તો અંધકારને બહાર પણ કાઢી શકાય નહિ. પરંતુ પ્રકાશને લાવી શકીએ ને પ્રકાશને બહાર પણ કાઢી શકીએ. કઈ રીતે? તો જો પ્રકાશને પાથરવો હોય તો રૂમમાં દિવો પ્રગટાવીએ એટલે પ્રકાશ પથરાઈ જાય અને દિવો ઓલવી નાખીએ એટલે પ્રકાશ બહાર નીકળી જાય. તો પ્રકાશની અનુપસ્થિતિ એટલે અંધકાર.

અંધકારની જેમ જો અંધકારનું આવરણ હટી જાય તો આત્માની અનુભૂતિ થઈ જાય છે. અને ભગવાન ને આપણે બેસિવાય કોઈને ખબર નથી કે આપણી અંદર શું ભરેલું છે. એક ગુમ્ફા થયું હોય તો તેને ઉપરથી ઢાંક ઢાંક કરવાથી સારુ થતું નથી. અંદરથી વધારે બગડે છે. અને અંદર વધારે બગડે તો શરીરમાં ફેલાઈ જાય છે. માટે વાંચવાથી સાંભળવાથી તમે જ્ઞાની બની શકવાના નથી. આપણે ગ્રહણ કેવી રીતે કરીએ છીએ તેના પર નિર્ભર છે. આપણે જ્ઞાની બનવા માટે તપાસ કરવાની છે કે આપણા અંદરથી શું કાઢવાથી આપણો આપણી અંદર રહેલા પરમાત્માને ઓળખી શકીએ. ખૂબ મહેનત કરી અંદર ઉત્તરવું પડે છે. આમ પરમાત્મા સુધી પહોંચવું હોય તો પોતાની જાતે જ પુરુષાર્થ કરવો જ પડશે.

● “લોભ”

- પટેલ લાભુબેન મનુભાઈ (કુંડળા, તા. કડી)

“નિરધારી રે સખી! નિરધારી,

**મારે નિરબે અખૂટનાણું નિરધારી,
ખરચ્યું ન ખૂટે એને ચોર ન લૂટે,**

દામની પેઠે રે, ગાંડે બાંધ્યુ નવ છૂટે.”

ગમે તેટલો સત્સંગ કર્યો હોય, પરંતુ જીવાત્મા સાથે જોડાયેલી લોભી પ્રકૃતિ ટળતી નથી. જેને આપણો સાચું નાંશુ માનીને બેઠા છીએ એ તો નાશવંત અને દુઃખદાયી છે. આજે છે અને કાલે જતું પણ રહે, ‘એક દિન કરોડપતિ તો દૂસરે દિન રોડપતિ.’ આવું ઘણુંય જોવા મળે છે. આ નાશવંત નાશાંને વાપરવા માંડે તો ખૂટી જાય, અને ચોર આવે તો લૂટી જાય. એવું એક અવિનાશી નાંશું આપણા હાથમાં આવી જાય કે જે વાપરવા છતાં ખૂટે નહિ ને કોઈ

ચોર એને લૂટે નહિ, તો સદાય સુખ એવું અવિનાશી નાંશું એટલે મહારાજની મૂર્તિ.

**“રે શ્યામ તમે સાચું નાંશું,
બીજું સર્વે દુઃખદાયક જાણું.”**

અનંત કોટિ બ્રહ્માંડમાં સાચું નાંશું એક જ છે. ‘સ્વામિનારાયણ ભગવાનની મૂર્તિ. બીજું નાંશું તો ક્ષણિક અને દુઃખદાયક છે. સાચું નાંશું એવા મહારાજ મળ્યા પછી આપણી વૃત્તિ લાલસાના માર્ગથી પાછી વાળવી. ક્યારેય આપણાં ઘરમાં આસુરી દ્રવ્ય આવી ન જાય તેનો ઘ્યાલ રાખવો. કોઈની આંતરડી દુભવીને છેતરીને ભેગો કરેલો અધર્મનો પેસો કદી ઘરમાં લાવવાનો પ્રયત્ન ન કરવો. અધર્મનો પેસો કદી આપણને સુખી થવા ન દે. મનુષ્યનો સહજ સ્વભાવ છે કે ‘કોશની ચોરી કરે, પછી સોયનું દાન કરે’ અને પોતાની જાતેને નિર્દોષ માની લે છે. પણ એવું અનીતિથી ભેગું કરેલું દ્રવ્ય અને તેમાંથી કરેલું દાન પ્રભુ ક્યારેય નહિ સ્વીકારે. આપણી પાસે જે કાંઈ દ્રવ્ય હોય તેમાંથી જ્યારે જ્યારે સંતો-હરિભક્તોની સેવાનો લાભ મળે ત્યારે અવશ્ય લઈ જ લેવો. નીતિથી કમાયેલું દ્રવ્ય પણ આપણું નથી. એમાંથી પણ મહારાજે ધર્માંડાની આજ્ઞા કરી છે.

શ્રીજ મહારાજે કહું કે, “અમારા આશ્રિત હરિભક્તો જો વ્યવહારે સુખી હોય તો ૧૦% ધર્માંડો કાઢવો અને વ્યવહારે જો દુર્ભણ હોય તો ૨૦% ધર્માંડો અવશ્ય કાઢવો જ.

આપણો મંદિરનો કોઈ વહીવટ કરતાં હોઈએ ને આપણી પાસે મંદિરનાં રૂપિયા પડ્યા હોય તો શું ઘર માટે વાપરીએ? ના ભૂલમાં વપરાઈ જાય તો મહાપાપ લાગે, ક્યારેય એ પાપમાંથી ન છૂટાય. એમ આવકનાં ૧૦% એ પણ ઠાકોરજના જ ગણાય. એમાંથી આપણાં માટે ન વપરાય. નહિ તો ઠાકોરજના રૂપિયા વાપર્યા તુલ્ય ગણાય. એના ઉપર આપણો કોઈ જ અધિકાર નથી. અને જો ધર્માંડો નહિ નીકળે તો એ દૈવી દ્રવ્ય હોવા છતાં આસુરી દ્રવ્ય બની જાય. અંતરમાં સુખ લેવા દે નહિ.

ભગવાન અને સંતની આજ્ઞામાં રહેવું એ જ સત્સંગનો પાયો છે. જેણે જેણે મહારાજની આ આજ્ઞાનું અક્ષરસઃ પાલન કર્યું હેતુના જીવંત ઉદાહરણ પણ જોયા છે.

મેમકા ગામના રામજ શેઠને કાલા-કપાસનો ધંધો હતો. કાયમ ૧૦% ચોખ્યો ધર્માંડો કાઢતા. એક વખત

શ્રી સ્વામિનારાયણ

જીનમાં આગ લાગી. નોકર દોડતો બોલાવા આચ્યો ત્યારે શેઠ કહે : “હું નિરાંતે સૂતો છું તું પણ સૂઈ જા.” કાંઈ ચિંતા કરીશ નહિ. મહારાજનું છે, મહારાજ સાચવશે. વગર ફાયર બ્રિગેડ વગર પાણીએ આગ ઓલવાઈ ગઈ. કેમ? મહારાજનો પૂરેપૂરો ભાગ કાઢતા હતા, તો ચિંતા મહારાજની થઈ ગઈ.

બસ, આપણું સર્વસ્વ મહારાજનું છે. અને એમના અર્થે જ વપરાય એવો સંકલ્પ કરી આ સમજણને જીવનમાં દટ્ટ કરીએ.

‘અદ્ભુત ઘનશયામ જન્મોત્સવ’

કાંકરિયા શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં રામનવમીના દિવસે ઉ-૦૦ થી ૫-૦૦ દરમ્યાન પ.પૂ.અ.સૌ. મોટા ગાદીવાળાશ્રીના સાનિધ્યમાં અને જેતલપુરથી પધારેલા સાં.યો. શ્રી નર્મદાબાના માધ્યમથી અતિ દિવ્ય અને અલોકિક ઘનશયામ જન્મોત્સવ ઉજવાયો.

આ પ્રસંગમાં પ.પૂ.અ.સૌ. મોટા ગાદીવાળાશ્રી અત્યંત ભાવિભોર થઈ સત્સંગી બહેનો સાથે દિવ્ય રાસોત્સવ રમ્યા હતા. અને સમગ્ર રાસના પ્રસંગમાં પ.પૂ. ગાદીવાળાશ્રીએ બધા જ બહેનોને ખૂબજ ઉત્સાહ આયો અને એ સમયે બધા જ બહેનોને આ પૃથ્વી પર સર્વાવતારી શ્રીહરિ જ્યારે ભક્તજીનોને સુખ આપતા એવો જ દિવ્ય આનંદ પ્રામ થયો હતો અને આવું સુખ માણવું તે દરેક સત્સંગી બહેનો માટે એક અમૂલ્ય લ્હાવો હોય છે. દરેક બહેનોને પોતાના સ્વહસ્ત પ્રસાદ પણ આપ્યો હતો. ખરેખર આ પ્રસંગને જેણે જેણે માણયો છે તેને દિવ્ય આનંદની અનુભૂતિ થઈ છે. ને પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી શ્રીજ મહારાજનું સાક્ષાત અપર સ્વરૂપ છે. અને પ.પૂ.અ.સૌ. ગાદીવાળાશ્રી મહારાજ લક્ષ્મીસ્વરૂપ છે. આ ધર્મકુળના માધ્યમથી શ્રીજ મહારાજ આપણને સૌને કેવો આનંદ આપી રહ્યા છે તેની સૌને પ્રત્યક્ષ અનુભૂતિ થઈ છે. અને પ.પૂ.અ.સૌ. ગાદીવાળાશ્રીના ચરણોમાં તો સર્વોપરિ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને આપેલી દિવ્ય અલોકિક શક્તિ છે. અને તેથી જ પ.પૂ.ગાદીવાળાશ્રીના ચરણોમાં વંદન સાથે જણાવવાનું મન થાય કે ‘આપ’ જ આ સત્સંગના આધાર છો અને અમે જે કાંઈ છીએ અને અમારી જે કાંઈ પ્રગતિ થાય છે તે આપના માધ્યમથી જ છે. અને આપની આટલી ઉંમર

હોવા છતા પણ આ સત્સંગમાં આપની સતત હાજરી આપી સંપ્રદાયમાં જે ઉત્સાહ અને પ્રેરણ પુરી પાડો છો, તે બદલ શ્રી ‘નરનારાયણાદેવ’નો સમગ્ર મહિલા સત્સંગ સમાજ આપનો ખૂબ ખૂબ ઋણી છે. અને ખરેખર સર્વોપરિ શ્રીજ મહારાજે સ્થાપેલ આચાર્યશ્રીની રીત તો અલોકિક જ છે! સમગ્ર ધર્મકુળના ગુણ, રૂપ અને ચાલ પૃથ્વીના તમામ મનુષ્યો કરતા નિરાણ જ છે. અને જ્યારે જ્યારે કોઈપણ જગ્યાએ સત્સંગમાં ધર્મકુળનું આગમન થાય છે ત્યારે આપણને સૌને દિવ્ય આનંદની અનુભૂતિ થાય છે. તેનું મુખ્ય કારણ ધર્મકુળનો આ સત્સંગ પ્રત્યેનો નિઃસ્વાર્થ ‘પ્રેમ’ છે. ‘ધર્મકુળ’ છે તે માત્રને માત્ર આપણને સૌને તેમના સાનિધ્યનું અને દર્શનનું અલોકિક સુખ આપવા માટે જ પદ્ધારે છે.

આવો નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ વ્યવહારમાં કયાંય પણ ક્યારેય જોવાન મળો! નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ એટલે જેમા ક્યારેય કાંઈ પણ ‘અપેક્ષા’ ન હોય, જે પ્રેમમાં ક્યારેય ‘વધ-વધ’ ન થાય અને ‘નિર્દોષ’ હોય એટલે ક્યારેય કોઈના દોષન દેખાય.

તો આવો નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ ધર્મકુળનો આ સત્સંગ પ્રત્યે હંમેશા રહેલો છે. આપણા ગમે તેટલા અવગુણો હોય તો પણ દરેક સત્સંગી માટે ધર્મકુળ તરફથી એક જ સરખો પ્રેમ પ્રવાહ વહે છે. અને તેમની નિર્દોષ ‘અમીમય’ દષ્ટિ હંમેશા આ સત્સંગ પર આશીર્વાદની વર્ષા કરતી રહે છે.

અને આ પ્રસંગના અંતમાં પ.પૂ.અ.સૌ. મોટા ગાદીવાળાશ્રીએ પોતાના આશીર્વચનમાં જ્ઞાનાયું કે આ સમૈયા ઉત્સવ એટલા માટે છે કે આ સમૈયા ઉત્સવને કાયમ માટે યાદ રાખી આપણા આ જીવનને અંતિમ જીવન બનાવી દેવાનું છે. અને જ્યારે જ્યારે કથા-વાર્તાના માધ્યમથી સત્સંગનું જે સુખ મળે તેનું ‘શ્રવણ મનન’ અને ‘નિહિદ્ધાસ’ કરીને આપણા આ જીવનને અંતિમ જીવન બનાવીએ તે જ આપણા મનુષ્ય જીવનની સાર્થકતા છે. અને તે જ આપણા મનુષ્ય જીવનનું ધ્યેય હોવું જોઈએ.

સમગ્ર પ્રસંગમાં કાંકરિયા મહિલા મંડળના બહેનોએ ખૂબજ સરસ આયોજન કર્યું હતું. અને જેતલપુરથી સાં.યો. બચીબાના મંડળના સર્વે સાં.યો. બહેનોને તથા કાલુપુર મંદિરથી પધારેલા સાં.યો. બહેનોએ મળી અદ્ભુત શીર્તનો ગવડાવી સર્વે સત્સંગી બહેનોને અદ્ભુત રાસ રમાયા હતા અને ભક્તિરસમાં તરબોળ કર્યા હતા.

(સંકલન : કોટક વર્ષા નટવરલાલ ઘોડાસર)

શ્રી સ્વામિનારાયણ

અમદાવાદ કાલુપર શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં આધિકમાસ પ્રથમઅષાઢ માસ (પુરુષોત્તમમાસ)ની ભવ્ય ઉજવણી

નિધિ	તારીખ	ઉત્સવ	સમય
અષાઢ સુદ-૧ બુધવાર	૧૭-૬-૨૦૧૫	ગ્રાવાલબાલ દર્શન	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૨ ગુરુવાર	૧૮-૬-૨૦૧૫	રથયાત્રા	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૩ શુક્રવાર	૧૯-૬-૨૦૧૫	શ્રીનરનારાયણદેવનો પાટોસ્વ	૮-૩૦ સવારે અભિષેક ૮-૩૦ સવારે અન્રાંક શાણગાર
અષાઢ સુદ-૪ શનિવાર	૨૦-૬-૨૦૧૫	ગણેશ ચતુર્થી	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૫ રવિવાર	૨૧-૬-૨૦૧૫	વસંત પંચમી	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૬ સોમવાર	૨૨-૬-૨૦૧૫	કુંજગલી	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૭ મંગળવાર	૨૩-૬-૨૦૧૫	શાકોત્સવ	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૮ બુધવાર	૨૪-૬-૨૦૧૫	હિંડોળા હુલના	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૯ ગુરુવાર	૨૫-૬-૨૦૧૫	રાધાએમી	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૧૦ શનિવાર	૨૬-૬-૨૦૧૫	રામનવમી તથા બાલસ્વરૂપ શ્રીધનશ્યામમહારાજનો પાટો. શ્રીધનશ્યામમહારાજનો જન્મોત્સવ	૮-૩૦ સવારે અભિષેક ૮-૦૫ સવારે શાણગાર
અષાઢ સુદ-૧૧ રવિવાર	૨૭-૬-૨૦૧૫	વિજયા દશમી	૮-૦૫ સવારે અન્રાંક દર્શન
અષાઢ સુદ-૧૨ સોમવાર	૨૮-૬-૨૦૧૫	સમૂહ મહાપૂજા	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૧૩ શનિવાર	૨૯-૬-૨૦૧૫	વામન બારસ	૮-૩૦ સવારે અભિષેક
અષાઢ સુદ-૧૪ મંગળવાર	૩૦-૬-૨૦૧૫	રંગમહોલ ઘનશ્યામમહારાજનો પાટોસ્વ	૮-૦૫ સવારે અન્રાંક શાણગાર
અષાઢ સુદ-૧૫ બુધવાર	૧-૭-૨૦૧૫	નૃસિંહ જયંતી	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ સુદ-૧૬ ગુરુવાર	૨-૭-૨૦૧૫	શરદોત્સવ	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૧/૨ શુક્રવાર	૩-૭-૨૦૧૫	કેશર સ્નાન	૮-૩૦ સવારે
અષાઢ વદ-૩ શનિવાર	૪-૭-૨૦૧૫	હિંડોળા ચોકલેટના,	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૪ રવિવાર	૫-૭-૨૦૧૫	હિંડોળા જરીના	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૫ સોમવાર	૬-૭-૨૦૧૫	હિંડોળા મોતીના	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૬ મંગળવાર	૭-૭-૨૦૧૫	છપૈયાધામદર્શન	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૭ બુધવાર	૮-૭-૨૦૧૫	વનવિચરણ દર્શન	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૮ ગુરુવાર	૯-૭-૨૦૧૫	જન્માએમી	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૯ શુક્રવાર	૧૦-૭-૨૦૧૫	નંદ મહોત્સવ	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૧૦ શનિવાર	૧૧-૭-૨૦૧૫	હિમાલય દર્શન	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૧૧ રવિવાર	૧૨-૭-૨૦૧૫	હિમાલય દર્શન	૮-૩૦ સવારે
અષાઢ વદ-૧૨ સોમવાર	૧૩-૭-૨૦૧૫	હિમાલય દર્શન	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૧૩ મંગળવાર	૧૪-૭-૨૦૧૫	શિવરાત્રિ શિવપૂજન	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૧૪ બુધવાર	૧૫-૭-૨૦૧૫	શ્રીહનુમાનજીનું પૂજન	૮-૦૫ સવારે
અષાઢ વદ-૧૫ ગુરુવાર	૧૬-૭-૨૦૧૫	અન્રાંક ગોવર્ધન પૂજા	૮-૩૦ સવારે

પ્રશ્નપેટી

સાધુ ભક્તિનંદનદાસ ગુરુ શા.સ્વા. પુરુષોત્તમપ્રકાશદાસજી
(શ્રી સ્વા. મંદિર, જેતલપુર)

- પ્ર. ૧ દાનખંડ અને બ્રહ્મપુરાણમાં કેવું દાન લેવાની ના પારી છે જે પુણ્યનો નાશ કરનાર છે?
- પ્ર. ૨ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના જમણા ચરણના તથા ડાબા ચરણના ચિહ્નનો ઓળખાવો.
- પ્ર. ૩ “સહુ કહે મારા ઘર માથે, હંક્ક્યો રથ તે તિતાને નાથે” ભાઈઓ આપણે કરતા અળતાઈ, આ તો કુંપ પડ્યું નહીં કાંઈ,” નિષ્ઠુળનંદ સ્વામીએ આ ચોપાઈમાં કોની વાતી કરી છે?
- પ્ર. ૪ કોઈ એકવાર ગુણ ચર્ચા નીકળી કે “ભૂખે મરતાં હોય તે ભેખ વે છે”. તે સમયે સ.ગુ. નિષ્ઠુળનંદ સ્વામીએ કહ્યું કે “મને તેની હારમાં ગણશો નહીં મારી તો સધ્યર સ્થિતિ હતી, હું તો સાચા ત્યાગ વૈરાગ્યના વેગથી ત્યાગી થયો છું.” તે વાત સ્વયંકૃત ક્યા પદમાં વર્ણવી છે?
- પ્ર. ૫ લાલજી સુથારના કેટલા દીકરા હતા? તેમના નામ જણાવો.
- પ્ર. ૬ “ત્યાગ ન ટકે વૈરાગ્ય વિના, કરીએ કોટી ઉપાયજી.” કીર્તના રચિયતા કોણ?
- પ્ર. ૭ ધરમપુરના રાણી કુશળાંકુરબાઈને સત્તસંગ કોણે કરાવેલો?

એપ્રિલ-૨૦૧૫ માસના પ્રશ્નપેટીના સાચા ઉત્તરો અને ઉત્તરો આપનારના નામ

(૧) શ્લોક - હ.ઉ. (૨) ગ.પ્ર.પ્ર. ૭૪. (૩) પ્રકરણ ૮૬ કરી ૪૭ (૪) ઉત્તર પ્રદેશના ગૌડા પ્રદેશના (૫) “હુર્લ્ભરામે પાઘડી હાથમાં લઈ જ્ય સ્વામિનારાયણ ક્યારેય નહીં કહું તે સિવાય બીજી આજા હોય તો કહો તેમ કહ્યું.” (૬) સ.ગુ. બ્રહ્માનંદ સ્વામી. (૭) સ.ગુ. મુક્તાનંદ સ્વામી અને સ.ગુ. નિત્યાનંદ સ્વામી

૧	ડાલી પ્રભાતસિંહ કેશરજા (દાંગરવા)	૩૧	સાં.યો. ઉપાબાસત્તસંગ મહિલા મંડળ મોરબી
૨	ધરમશીભાઈ નરશીભાઈ (મેમનગર)	૩૨	ભાવસાર અરવિંદાબેન એન. (ઘાટલોડીયા)
૩	પટેલ ચંદ્રકાબેન વિનોદભાઈ (મેમનગર)	૩૩	સાં. યો. કંચનભાઈ રીતાબા, ભગવતીબા (ઉંગા)
૪	પટેલ વિનાદ પી. (વહેલાલ)	૩૪	ભાવસાર વીણાબેન આર. (નવરંગપુરા)
૫	પટેલ જયંતિભાઈ હીરાભાઈ (વહેલાલ)	૩૫	પટેલ દિપીકા કિરણકુમાર (નારણપુરા)
૬	ડાલી મફાજી સરદારજા (દાંગરવા)	૩૬	પટેલ કોકિલાબેન ઘનશ્યામભાઈ (વહુ)
૭	ભાવસાર મહેન્દ્રભાઈ સોમાભાઈ માણસા	૩૭	પટેલ શારદાબેન હસમુખભાઈ (વાવાલ)
૮	સ્વામિનારાયણ મંદિર હર્ષદ બાપુનગર	૩૮	સાં. યો. સુરજભાઈ જવરબા, દશનાબેન (વાવોલ)
૯	પટેલ ઈશ્વરભાઈ શામજીભાઈ (અયોધ્યા)	૩૯	પટેલ ઉપાબેન મંગળભાઈ (વાવોલ)
૧૦	પટેલ ભક્તિભાઈ પુંજલદાસ (દેઉસાણ)	૪૦	ભોરણીયા નથુથુભાઈ ભગવાનજી (હુંડું મોરબીનું)
૧૧	પટેલ અંબાલાલ હીરાલાલ (રાણીપ)	૪૧	વિષ્ણુભાઈ જીવાભાઈ (સીયાપુર)
૧૨	ડૉ. પટેલ અરુણભાઈ દેવજીભાઈ (રાણીપ)	૪૨	ઘરસભા બહુનો (લુણાવાડા)
૧૩	પટેલ ચંદ્રાબેન વિલ્લભાઈ	૪૩	પટેલ રૂપલભન કંચનલાલ (લુણાવાડા)
૧૪	પટેલ પાતુલબેન સુરેશભાઈ (સુરેન્દ્રનગર)	૪૪	સાં.યો. બહેનો (જેતલપુરધામ હવેલી)
૧૫	પટેલ ધમીજીભાઈ રવિન્દ્રભાઈ (શાજપુરવાળા)	૪૫	કંકર રીટાબેન જ્યેશ્વરકુમાર
૧૬	પટેલ ગંગાબેન ભક્તિભાઈ (જુલાસણ)	૪૬	ચોકીસી નરેન્દ્રકુમાર શાન્તિલાલ
૧૭	પટેલ ભક્તિભાઈ ભોળાભાઈ (જુલાસણ)	૪૭	ચોકીસી ઇલાબેન નરેન્દ્રકુમાર
૧૮	પટેલ જયોતસાબેન રાજુભાઈ (આનંદપુર)	૪૮	સાં.યો. રજનભા, નાનીબેન (સ્વા.મંદિર વિરાટનગર)
૧૯	દરજ સંગોતા કલ્યેશભાઈ (કાલુપુર)	૪૯	ભાવસાર સુમિત્રાબેન એન. (વિસનગર)
૨૦	પટેલ કાંતાબેન કિરીટભાઈ (ઉન્નતા)	૫૦	પટેલ લાલભાઈ એમ (ગાંધીનગર)
૨૧	પટેલ ધમીજીભાઈ વણદેવભાઈ (જુલાસણ)	૫૧	પટેલ મજૂલાબેન નટવરલાલ (દાંગરવા)
૨૨	પટેલ મીનાબેન કમલેશભાઈ (કાણ)	૫૨	સોની દશાબેન ઘનશ્યામભાઈ (સી.જી. રોડ)
૨૩	સોની વધારબેન અરવિંદભાઈ (સી.જી. રોડ)	૫૩	પટેલ મીનાએમ. (આંબાવાડી)
૨૪	પટેલ વલ્લભભાઈ શીવાભાઈ (સોજા)	૫૪	પટેલ રેખાબેન કીર્તિકુમાર (ઉંગા)
૨૫	પટેલ કેલાસબેન વિષ્ણુભાઈ નાંદોલ	૫૫	અડાલજા કંચનબેન બાબુભાઈ (રતનપર-મૂળીદેશ)
૨૬	પટેલ અંજનાબેન મનુભાઈ (નાંદોલ)	૫૬	મહેશ ભગત પૂજારી (ઘાટલોડીયા)
૨૭	પટેલ સરોજબેન રણાંધોડભાઈ (મુખારકપુર)	૫૭	સાં. રામભાઈ ધનજી વરસાણી, જયશ્રીબેન પ્રવિષ વરસાણી - મીરજાપર, સાં. શ્યામભાઈ અરજણહિસાણી, સાં. ધનભાઈ શીવજી ભંડેરી - મીરજાપર
૨૮	પટેલ ભાવસાબેન નટવરભાઈ (મુખારકપુર)		
૨૯	ભાવસાર નાંકિતા બી. (કાલુપુર)		
૩૦	સાં.યો. મંજુભા, ભારતીબા (કાલુપુર હવેલી)		

સંસંગ સમાચાર

અમદાવાદ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર

શ્રી નરનારાયણાદિદેવોને ચંદનના વાધાના દર્શન

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આજીવાદથી તથા સમગ્ર ધર્મકુળના આશીર્વાદથી શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર કાલુપુરમાં બિરાજમાન પરમ કૃપાળુ શ્રી નરનારાયણાદેવ આદિ દેવોને વૈશાખ સુદ-૩ અક્ષય તૃતીયાથી ચંદનના સુગંધીમાન શિતળ વાધાના દર્શન પરંરાગત રીતે કરાવવામાં આવે છે. સેવાભાવી શ્રદ્ધાળુ હરિભક્તો તરફથી આવા સુંદર ચંદનના વાધાના દર્શન કરાવવામાં આવે છે. દર્શન કરતા જ આપણા મનમાં હદ્યમાં શિતલતા વ્યાપી જાય તેવા અલૌકિક દર્શન ઠાકોરજીના પૂજારી સંતો કરાવે છે. દેશો દેશના હરિભક્તોએ આવા દિવ્ય દર્શન કરીને ધન્યતા અનુભવે છે. (શા. સ્વા. નારાયણમુનિદાસજી)

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ગુલાબપુરાનો ૬૦ મો પાટોત્સવ

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આજીવાદી એવમું સમગ્ર ધર્મકુળના આશીર્વાદથી તથા અ.નિ. સ.ગ.શ.સ્વા. હરિસ્વરૂપદાસજીના રાજ્યપાથી અ.નિ. પ.ભ. નારણભાઈ મોહનદાસ પટેલ તથા અ.નિ. જોઈતીબાની પુણ્ય સ્મૃતિમાં અતે શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરનો ૬૦ મો પાટોત્સવ તા. ૬-૪-૧૫ ના રોજ વિધિવત રીતે ઉજવાયો.

પ્રાત: ૬-૦૦ કલાકે ઠાકોરજીનો અભિપ્રેક સંતો દ્વારા થયા બાદ સંતોએ કથા વાર્તા કીર્તન ભક્તિ કરી હતી. ત્યારબાદ અન્નકૂટ આરતી અને મહાપ્રસાદનો લાભ લીધો હતો.

બપોરે ૪-૦૦ કલાકે ગામમાં ઠાકોરજીની નગરયાત્રામાં ગામના તમામ ભક્તો જોડાયા હતા. સમગ્ર પ્રસંગમાં પ્રમુખશ્રી, કોઠારીશ્રી, આદિ ગામના નાના મોટા સૌએ સેવા ભજાવી હતી.

પ.ભ. પટેલ ગાંડાલાલ નારણદાસ તથા અ.નિ. ત્રિક્રમલાલ નારણદાસ પટેલ પરિવારે યજમાન બની લાભ લીધો હતો. (અલેશ પટેલ, ગુલાબપુરા)

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર કુલભથલ

શ્રીધર્મકુળ આશ્રિત શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર કુલભથલમાં ચૈત્ર સુદ-૮ ના શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોત્સવ દિને સાંજે ૮-૦૦ થી ૧૦-૦૦ ધૂન, ભજન, કીર્તન ધામધૂમથી કર્યા હતા. રાત્રે ૧૦-૧૦ શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોત્સવ આરતીમાં તમામ હરિભક્તો જોડાયા હતા. (શ્રી નરનારાયણાદેવ યુવક મંડળ કુલભથલ)

અમદાવાદથી છપેયાધામ પદ્યાત્રા

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા સમગ્ર ધર્મકુળ પરિવારના આશીર્વાદથી તથા પ.ભ. નારણભાઈ ખીચડીયાની પ્રેરણાથી આગામી શ્રીનરનારાયણાદેવ દિશતાંદી મહોત્સવના ઉપલક્ષમાં બાપુનગરના ૫૦ હરિભક્તોએ છપેયા ધામની યાત્રા તા. ૧-૨-૧૫ થી પ્રારંભ કરી તા. ૬-૪-૧૫ ના છપેયાધામ પહોંચી દર્શન કરી પદ્યાત્રા પૂર્ણ કરી હતી. રસ્તામાં આવતા દરેક તીર્થ સ્થાનોમાં દર્શન કર્યા હતા.

પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીએ રસ્તામાં ફોન દ્વારા ખબર અંતર પૂછીને રાજ્યપોદ્યકત કરી આશીર્વાદ આપ્યા હતા.

(ગોરધનભાઈ સીતાપરા)

સત્કાર સમારોહ જમીયતપુરા

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આજીવાદી શ્રીહરિના ચરણોથી અંકિત પ્રસાદીની દિવ્ય ભૂમિ જમીયતપુરા પ્રભા હનુમાનજી મંદિરમાં તા. ૨-૨-૧૫ ના રોજ સવારના ૮-૦૦ થી ૧૨-૦૦ દરમ્યાન શ્રી નરનારાયણાદેવ મહોત્સવના ઉપલક્ષમાં સુંદર સત્કાર સમારંભ યોજાયો હતો.

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના શુભ સાનિધ્યમાં પ્રાસંગિક સભામાં અમદાવાદ મંદિરના પુ. મહંત સ્વામીએ પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધન કર્યું હતું. છેલ્લે પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીએ શ્રી નરનારાયણાદેવ મહોત્સવમાં સેવા કરનાર દરેક ગામ તથા અમદાવાદ શહેરના દરેક વિસ્તારના ઉપસ્થિત સૌ સ્વયંસેવકો તથા સમિતિ સભ્યોને, જીથી પ્રમાણે પોતાના વરદ હસ્તે આશીર્વાદ પત્ર એનાયત કર્યા હતા. આ પ્રસંગે કાલુપુર, નારાયણ ઘાટ

શ્રી સ્વામિનારાયણ

તथા કોટેશ્વર ગુરુકુળથી સંતોપધાર્યા હતા.

પૂરવ પટેલ દ્વારા કીર્તન ભક્તિ થઈ હતી. શા. નાના પી.પી. સ્વામી (મહંતશ્રી, ગાંધીનગર સે-૨) સભા સંચાલન કર્યું હતું.

અત્રેના મહંત સ્વામી વિજયપ્રકાશદાસજી તથા યુવક મંડળે ભોજન પ્રસાદની સુંદર વ્યવસ્થા કરી હતી.

(ગોરધનભાઈ સીતાપરા)

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર માણેકપુર ૨૮ મો વાર્ષિક પાટોત્સવ

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આજાથી તથા સમગ્ર ધમ્મકુળના આશીર્વાદથી શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર માણેકપુરનો ૨૮ મો પાટોત્સવ તા. ૨૫-૩-૧૫ ના રોજ ધામધૂમથી ઉજવાયો. આ પ્રસંગે ૧૨ કલાકની અખંડ મહામંત્ર ધૂન રાખવામાં આવી હતી.

પાટોત્સવ પ્રસંગે અમદાવાદ કાલુપુર મંદિરના પૂ. મહંત શા. સ્વા. હરિકૃષ્ણદાસજી, નારણધાટ મંદિરના મહંત સ્વામી દેવપ્રકાશદાસજી અને ગાંધીનગર (સે-૨) ના મહંત સ્વામી શા. પુરુષોત્તમપ્રકાશદાસજી આદિ સંતોએ પધારી ભગવાનની કથા વાર્તા કરી ઠાકોરજીની અન્નકૂટ આરતી ઉતારીને સભામાં હરિભક્તતોને આશીર્વાદ આપ્યા હતા. સંતોએ યુવાનોને વ્યસન મુક્ત થાય તે માટે ખાસ ભલામણ કરી હતી.

તા. ૪-૪-૧૫ ના ચૈત્ર સુદ-૧૫ શ્રી હનુમાન જયંતીના સવારે ૬-૦૦ થી ૮-૦૦ હનુમાન યાલીસાના પાઠ કરી શ્રી હનુમાનજીનું પૂજન આરતી અને અન્નકૂટ ધરાવી આરતી ઉતારી હતી. જેના યજમાન ભરતભાઈ ગાંડાભાઈ ચૌધરી રહ્યાં હતાં.

(ાદ્યાભાઈ શંભુભાઈ ચૌધરી)

અમદાવાદ શ્રી નરનારાયણદેવ તાબાની કલોલ ખાતે સૌ પ્રથમ આધુનિક સુવિધા સંપદ મલ્ટી

સ્પેશયાલીટી PSM હોસ્પિટલ

શ્રી નરનારાયણદેવ પીઠાધિપતિ પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રી કોશલેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીની આજા-આશીર્વાદથી કલોલ ખાતે સ.ગુ. શાસ્ત્રી સ્વામી પ્રેમસ્વરૂપદાસજી દ્વારા શ્રી નરનારાયણદેવ તાબાની સૌ પ્રથમ આધુનિક સુવિધા સંપદ મલ્ટી સ્પેશયાલીટી હોસ્પિટલ હાલ કાર્યરત છે. થોડા સમય પહેલા જ પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી અત્રે હોસ્પિટલમાં પધાર્યા હતા અને હોસ્પિટલનું નિરીક્ષણ કરી ખૂબજ રાજી

થયા હતા અને ત્યાં આયોજીત પ્રાસંગિક સભામાં આશીર્વાદ આપતા કંબું કે વર્તમાન સમયમાં શિક્ષણ અને સમાજ સેવા અત્યંત જરૂરી છે જે આપણા સંપ્રદાયમાં થઈ રહી છે. આવી અધ્યતન હોસ્પિટલ હાલના સમયમાં દરેકને ઉપયોગી બનશે. સ.ગુ. શાસ્ત્રી સ્વામી પ્રેમસ્વરૂપદાસજી અને ટ્રસ્ટી મંડળ ઉપર રાજી થઈ આશીર્વાદ પાઠવ્યા હતા.

:હોસ્પિટલમાં ઉપલબ્ધ સેવાઓ:

- પિડીયાટ્રીક વિભાગ ● ગાયનેક વિભાગ ● જનરલ સર્જરી વિભાગ ● ટેન્ટલ તથા ગેરટ્રોલોજ વિભાગ
- ન્યુરોલોજ વિભાગ ● કાર્ડયાક વિભાગ ● ઓર્થોપેડિક વિભાગ ● રેડીયો લોજ તથા પેથોલોજ વિભાગ ● ટ્રોમા તથા ક્રીટ્રીકલકેર વિભાગ ● ICCU તથા ઈમરજન્સી વિભાગ ● સારવાર ૨૪ કલાક ઉપલબ્ધ ● આધુનિક ઓપરેશન વિભાગ.

શ્રી સ્વામિનારાયણ વિશ્વ મંગલ ગુરુકુળ કલોલ નેશનલ હાઇવે મો.: ૯૯૭૮૦૫૨૮૨૫ સંપ્રદાયના ઈતિહાસમાં આચાર્ય પરંપરામાં સૌ પ્રથમ પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રી કોશલેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીની અમદાવાદથી ધરિયાવદ હેલિકોપ્ટરમાં સવારી

શ્રી નરનારાયણદેવ દેશ પીઠ સ્થાનના પ.પૂ. આદિ આચાર્ય અયોધ્યાપ્રસાદજી મહારાજશ્રી થી લઈ હાલ વર્તમાન પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રી કોશલેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીનું જીવન સાદગીમય અને માત્રને માત્ર પોતાના ભક્તોને રાજી કરવા એજ એક ધ્યેય હોય છે. તેમણે તો પગપણા, ગાડામાં કે સાવ સામાન્ય ગાડીમાં પણ યાત્રા મુસાફરી કરેલી છે. કારણ કે આ તો સ્વયં સર્વોપરિ શ્રીહરિના પુત્ર છે. જેવા ભગવાન તેવા જ તેમના પુત્ર-અપર સ્વરૂપ પૂ. મહારાજશ્રી છે. સમજવાનું ઓળખવાનું આપણે છે. જો ઓળખ્યા તો આપણે બેડો પાર થઈ જાય.

હમણા ધરિયાવદ (રાજસ્થાન)ના દુંગરાળ પ્રદેશમાં આપણું આત્મ સુંદર રણીયામણું ત્રણ શિખરવાળું ભવ્ય મંદિર છે. જેના દશાખ્ટી મહોત્સવ પ્રસંગે સ.ગુ. મહંત પ્ર. સ્વા. વાસુદેવાનંદજી અને સ્થાનિક હરિભક્તોએ દ્રઢ સંકલ્પ કર્યો કે આવા ભવ્ય પ્રસંગે આપણા પ.પૂ. મહારાજશ્રીને આવી અસહ્ય ગરમીમાં લાંબી મુસાફરીમાં

શ્રી સ્વામિનારાયણ

સહેજ પણ હેરાન કર્યા વગર લાવવા છે. જેથી ખૂબજ આગ્રહ ભરી વિનંતી કરીને પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રી સાથે પૂ. શા.સ્વા. આત્મપ્રકાશદાસજી અને પૂ. શા.પી.પી. સ્વામી (જેતલપુર) આદિ સંત મંડળ સાથે સંપ્રદાયમાં આચાર્ય પરંપરામાં સૌ પ્રથમ વાર અમદાવાદથી ધરિયાવદ હેલિકોપ્ટર દ્વારા તા. ૧૯-૪-૧૫ ના સાંજે અતે શુભ આગમન કર્યું હતું. આ પ્રસંગે શ્રીમદ્ ભાગવત પારાયણનું પણ આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેના વક્તા પદે બ્ર. સ્વા. હરિસ્વરૂપાનંદજી રહ્યા હતાં. પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના વરદ્દ હસ્તે સર્વોપરિ શ્રી ધનશ્યામ મહારાજ, શ્રી રાધાકૃષ્ણાદેવનો મહાભિષેક વેદ વિવિસર થથો હતો. ધામોધામથી અનેક સંતો અને હરિભક્તો પદ્ધાર્યા હતા. પ.પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રીએ સભામાં ઉપસ્થિત હજારો સંત-હરિભક્તોને રૂડા આશીર્વાદ આપ્યા હતા. સમગ્ર આયોજન છપૈયા મહંતશ્રી અને અતે ધરિયાવદના મહંત બ્ર. સ્વામી વાસુદેવાનંદજી અને તેમના સંત મંડળ અને જેતલપુરધામના સંતોઓ કર્યું હતું. (શા. ભક્તિનંદનદાસ)

ભુજ શ્રી નરનારાયણાદેવના ૧૯૨ માં પાટોસવ

પ્રસંગે યોજાયેલ મેડીકલ કેમ્પ

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આશાથી તથા ભુજ મંદિરના પૂ. મહંત સ્વામી અને સંતોના આશીર્વાદથી શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ભુજના ૧૯૨ માં પાટોસવ પ્રસંગે તા. ૧૯-૪-૧૫ રવિવારના અહીંના મંદિરના વિશાળ પરિસરમાં મેગા મેડીકલ કેમ્પ યોજાયો. જેનો શુભારંભ પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીના હસ્તે દીપ પ્રગટાવીને થયો. આ પ્રસંગે બિટીશ તેચ્ચુટી હાઈ કમિશર જ્યોઝ બેઈન અને મંત્રીશ્રી તારાચંદ્રાઈ છેડા આદિ મહાનુભાવો ઉપસ્થિત રહ્યા હતાં. પૂ. મહંત સ્વામી ધર્મનંદનદાસજીની પ્રેરણાથી આ કેમ્પના મુખ્ય દાતા ફોટો કચ્છ મોઘાસાના અ.નિ. કેશવલાલ પ્રેમજી ભૂતીયા પરિવાર હ. હસમુખભાઈ કાનજી ભૂતીયા તહુપરાંત ૨૫-૨૫ લાખ કે.કે. જેસાણી બળદીયા (કચ્છ) હાલ લંડન અને અ.નિ. નાથાભાઈ મનજી વરસાણી આદિએ સુંદર સહયોગ આપ્યો હતો.

કુલ વિવિધ રોગોના ૭૦૧૮ અને અન્ય ૨૨૬૫ લોકોને મેડીકલ ચેકઅપ કરવામાં આવ્યું હતું.

૧૯૨ લોકોએ કિમંતી રક્તદાન કર્યું હતું. ૧૨૫ લોકો વસન મુક્ત થયા હતા. ભુજ મંદિર દ્વારા સમગ્ર કચ્છમાં

૩૬૦૦૦ દર્દીઓની જુદા જુદા કેમ્પ દ્વારા ચેકઅપ કરીને ઓપરેશન પણ કરી આપેલ છે.

અત્રેની માતુશ્રી મેધબાઈ પ્રેમજી જેઠા લેઉવા પટેલ હોસ્પિટલમાં M.R.I. મશીન વસાવવા સાડા ચાર કરોડ રૂપિયાનું મહાદાન કરેલ છે. આમ આપણા ભુજ મંદિર દ્વારા પ.પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રી અને સંતોની પ્રેરણાથી આવા સુંદર સમાજ સેવાના કાર્યો થઈ રહ્યાં છે.

મૂળી પ્રદેશના સત્સંગ સમાચાર

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર સુરેન્દ્રનગર આગામી દશાબ્દી મહોત્સવના ઉપક્રમે થયેલ સત્સંગ

પ્રવૃત્તિઓ

શ્રી નરનારાયણાદેવ પીઠાધિપતિ પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રી કોશલેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીની આશાથી તથા પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીના આશીર્વાદથી તેમજ અતે મંદિરના મહંત સ્વામી પ્રેમજીચુનદાસજીની પ્રેરણાથી તથા સ.ગુ. કોઠારી સ્વામી કૃષ્ણવલ્લભદાસજીના માર્ગદર્શનથી શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર સુરેન્દ્રનગરના આગામી (કારતક વદ-૨ સં. ૨૦૭૨) દશાબ્દી મહોત્સવના ઉપલક્ષમાં વિવિધ ગામોમાં સત્સંગ પ્રવૃત્તિ થઈ હતી.

૧૫૧ ગામડાઓમાં શ્રી સ્વામિનારાયણ મહા મંત્રની ૧૨ કલાકની અંડ ધૂન મૂળી દેશના રામગઢ, અખીયાણા, સરા, ધ્રાંગધ્રા, મેથાણ, ભરાડા, માલવણ આદિ ગામોમાં અતે મંદિરના સંતો અને રણજીતગઢના પ.પૂ. ભક્તિહરિ સ્વામીએ કથાવાર્તા-ધૂનનું આયોજન કર્યું હતું.

સ્વચ્છતા અભિયાન - વયસન મુક્તિ પર્યાવરણ જાગૃતિ

ઉપરોક્ત સમાજપ્રોગી કાર્ય નીચેના ગામોમાં થયું હતું. જસાપર, ટીંબા, ખારવા, ખોલડીયાદ, મેમકા, બલદાણા, અને બળોલમાં જાહેર સભામાં શા.સ્વા. શ્રી જીપ્રકાશદાસજી (હાથીજણ) કો.સ્વા. કૃષ્ણવલ્લભદાસજી, પૂજારી નિત્યસ્વરૂપદાસજી, શા.સ્વા. પ્રેમવલ્લભદાસજી અને રવિ ભગતે પ્રસંગોચિત મનજીય પ્રવચન દ્વારા માનવજીવનની સાર્થકતા સમજાવી હતી. બને પ્રસંગમાં સભા સંચાલન શૈલેન્દ્રસિહ જાલાએ સંભાળ્યું હતું.

સુરેન્દ્રનગર મંદિરમાં કથા પારાયણ
પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આશા-

શ્રી સ્વામિનારાયણ

આશીર્વાદથી તથા સમગ્ર ધર્મકુળના રાજ્યપાથી તથા અતે મંદિરના મહંત સ્વામી પ્રેમજીવનદાસજીની પ્રેરણાથી ચૈત્ર સુદ-૨ થી ચૈત્ર સુદ-૮ પર્યન્ત સ.ગુ. શા.સ્વા. શ્રીજીપ્રકાશદાસજી (હાથીજણ)ના વક્તાપદે શ્રીમદ્ ભાગવત સમાહ પારાયણનું આયોજન ગં.સ્વ. ભક્તિબેન શીયાઝીયા (ખારવા) પરિવાર દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. ધામોધામથી સંતો પવાર્યા હતા. વ્યાખ્યાન માળાના વક્તાપદે પૂજારી સ્વામી નિત્યપ્રકાશદાસજી રહ્યા હતા. સમગ્ર પ્રસંગનું સાભા સંચાલન શા.સ્વા. પ્રેમવલ્લભદાસજીએ કર્યું હતું. સમગ્ર આયોજન અને માર્ગદર્શક કોઠારી સ્વામી કૃષ્ણવલ્લભદાસજી રહ્યા હતા. (શૈલેન્ડ્રસિંહ જાલા)

અતે સુરેન્દ્રનગર શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ખાતે શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોત્સવાદિન ચૈત્ર સુદ-૮ના રોજ સાંજે પ-૩૦ થી ૭-૩૦ દરમ્યાન સુશોભીત વાહનો તથા સંગીતની બેન્ડ પાર્ટી સાથે ભવ્ય શોભાયાત્રા નીકળી હતી. રાતે ૧૦-૧૦ પ્રાકટ્યોત્સવ આરતી ધામધૂમથી થઈ હતી. સમગ્ર પ્રસંગને વર્તમાન પત્રો અને ઈલેક્ટ્રિક મિડિયાએ કવરેજ કરીને તેનું સુંદર પ્રસારણ કર્યું હતું. શોભાયાત્રામાં મૂળી મંદિરના મહંત સ્વામી અને સંત મંડળ જોડાયા હતા. સમગ્ર આયોજન કોઠારી સ્વામી કૃષ્ણવલ્લભદાસજીના માર્ગદર્શનથી શ્રી નરનારાયણદેવ યુવક મંડળે કર્યું હતું.

(શૈલેન્ડ્રસિંહ જાલા)

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર હળવદ (ખારીવાડી)

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આશાથી તથા પ.પૂ.અ.સૌ. ગાદીવાળાશ્રી તથા પ.પૂ.અ.સૌ. મોટા ગાદીવાળાશ્રીના આશીર્વાદથી અતે શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરનો ૨ ઉ મો પાટોસવ ધામધૂમથી ઉજવાયો. આ પ્રસંગે અમદાવાદથી પ.પૂ.અ.સૌ. મોટા ગાદીવાળાશ્રી પવાર્યા હતા અને ઠાકોરજીની આરતી ઉત્તારી સમસ્ત બહેનોને રડા આશીર્વાદ પાઠ્યા હતા. ધ્રાંગધ્રાના અ.નિ. સાં. સીતાબા અને અ.નિ. સાં. ગૌરીબાનું શિષ્ય મંડળ સાં. કંચનબા આદિ તથા અત્રેના સાં. ધધુબા, નીતાબા, તેમજ અંકિતાબેન અને મનીષાબેને સુંદર આયોજન કર્યું હતું.

(સાં. હિરાબા ધ્રાંગધ્રા)

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર શ્રીજીનગર ૧૦ મો પાટોસવ

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આશા-આશીર્વાદથી અતે શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર શ્રીજીનગરનો ૧૦ મો પાટોસવ તા. ૧૨-૪-૧૫ ના રોજ ધામધૂમથી ઉજવાયો. હળવદ મંદિરના સંત મંડળે કથા વાર્તાનો લાભ આપેલ. છેલ્લે ઠાકોરજીને અન્શકૂટ આરતી અને ધૂન કરવામાં આવી હતી. (જીજોશ રાઠોડ)

વિદેશ સાંસ્કૃતિક સમાચાર

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર કોલોનીયા

પ.પૂ.ધ.ધુ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આશાથી તથા પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીના રાજ્યપા-આશીર્વાદથી અતે કોલોનીયા શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં ઠાકોરજીના સમક્ષ શ્રી નરનારાયણદેવ જયંતી કુલ દોલ ઉત્સવ સંત-હરિભક્તોએ ધામધૂમથી ઉજવ્યો હતો. સુવર્ણ સિંહસનમાં વિરાજમાન ઠાકોરજીના સૌને અદ્ભુત અલોકિક દર્શન થયા હતા. સર્વત્ર ગુલાબી રંગ છવાઈ ગયો હતો. ધર્મકિશોર સ્વામીએ શ્રી નરનારાયણદેવના પ્રાકટ્યની કથા સૌને સંભળાવી હતી. યજમાન પરિવારનું હારતોરાથી સન્માન કર્યું હતું.

શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોત્સવ-રામનવમી-મારૂતિયશ : અતે આપણા મંદિરમાં ચૈત્ર સુદ-૮ નોમના શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોત્સવ ધામધૂમથી ઉજવાયો. બાપોરે શ્રીરામ જન્મોત્સવ અને મારૂતિયશ વિધિવત ઉજવાયા હતા. શ્રી રોહિતભાઈ પંડ્યાએ મારૂતિયશ વિધિ કરાવી હતી. જેના મુખ્ય યજમાન શ્રી કાંતિભાઈ તથા જયશ્રીબેન પટેલ (ફિલાડેફ્લિયા) રહ્યા હતા. ધર્મ કિશોર સ્વામીએ સર્વોપરી શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના પ્રાકટ્યોત્સવની અદ્ભુત કથા કરી હતી. કીર્તન ભક્તિ-ધૂન હરિભક્તોએ કર્યા હતા. રાતે ૧૦-૧૦ મિનિટે સર્વોપરી ભગવાનની જન્મોત્સવની આરતી થઈ હતી. હજારો હરિભક્તોએ દર્શન કરી રાજી થયા હતા. સ્વામીએ આજના પ્રસંગના યજમાનોનું પુષ્પહાર પહેરાવી સન્માન કર્યું હતું.

(પ્રવિષ શાહ)

શ્રી સ્વામિનારાયણ માસિકમાં છાપવા માટે લેખ, સમાચાર અને ફોટોગ્રાફિસ ઈમેલથી મોકલવા માટે એફ્રેસ
shreeswaminarayan9@gmail.com

શ્રીસ્વામિનારાગયાએ લૈટેરીઝિના

પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રી અને સમર્પણ ધર્મકુળના આશીર્વાદી શ્રીજી
પ્રસત્તાર્થે

- ૮૮૮/- કારાટેલસ પરવિરાહ ડ. મુણ્ણભાઈ કાચા
શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૫૦૦/- પરમાર જગદીશ બચુલાલ
શ્રી નરનારાયણદેવ પ્રસત્તાર્થે
- ૫૫૫/- પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રીના રાજ્યા અથે
ભૂતીયા કાંતિલાલ કેસરા
- ૫૫૫/- પ.પૂ.અ.સો. મોટા ગાદીવાળાશ્રીના રાજ્યા
અથે અ.સો. જસવંતીભેન કાંતિલાલ ભૂતીયા
- ૧૦૧/- અ.નિ. હસાબેન હર્ષદભાઈ પટેલ
માસિક પુષ્ય તિથિ નિભિતે
- ૨૦૧/- પિંડોરીયા વેલાજ પ્રેમજીની પુષ્ય તિથિ નિભિતે
- ૧૦૧/- અ.નિ. તેજેશકુમાર કનુભાઈ ભાવસાના સ્મરણાર્થે
- ૧૦૧/- અ.નિ. રૂપારીયા આકાશભાઈ ઘનશામભાઈ
માસિક પુષ્ય તિથિ નિભિતે
- ૧૦૦/- અ.નિ. અશ્વિનભાઈ હીરુભાઈ
ગીજ પુષ્ય તિથિ નિભિતે

- ૫૦૦/- પટેલ કુશલભાઈ નટવરભાઈ મફતભાઈ
નવી ગાડી લીધી તે નિભિતે
- ૨૦૦/- પટેલ નટવરભાઈ મફતભાઈ જન્મ હિને
- ૧૦૦/- પટેલ જયદિપભાઈ મહેન્દ્રભાઈ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૧૦૦/- પટેલ ભારતીભેન જયદિપભાઈ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૫૦૧/- કવિ ખૃષ્ણ બિપીન શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૧૦૦/- પટેલ વિષ્ણુભાઈ શંકરદાસ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૨૦૧/- પટેલ અંકિતભાઈ દશરથભાઈ
યિ. સિમના ચોલ સંસ્કાર નિભિતે
- ૫૦૦/- પટેલ પિંન્સી પ્રાટિપભાઈ ૨૫-૭ જન્મ હિને
- ૧૦૧/- ચૌધરી અર્ઘૂન ગૌરાંગ જન્મ હિને
- ૧૦૦/- ચૌધરી શ્રીરામ ધીરજકુમાર વિજા મળ્યા તે નિભિતે
- ૧૦૧/- પટેલ મહાદેવભાઈ ઓ.મ. નવું સુણુરી લાચા તે નિભિતે
- ૨૦૦/- પટેલ શરદાબેન અંબાલાલ સ્વારસ્થ સારું થયું તે નિભિતે આનંદપુરા
- ૫૦૦/- પટેલ રદ્દીબેન દશરથભાઈ અમેરિકાના વિજા નિભિતે
- ૧૦૦/- પટેલ નારાણભાઈ મોહિતરામ શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોસ્વ હિને ગુલાબપુરા
- ૧૦૦/- પટેલ વિષ્ણુભાઈ શાંતુભાઈ નવી ગાડી નિભિતે
- ૧૦૦/- કા. અશ્વિનભાઈ મોહનલાલ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૧૦૫/- પટેલ વુરાજકુમાર કૃષ્ણલકુમાર શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોસ્વ હિને બાયાડ
- ૧૦૦/- પંચાલ સરોજકુમાર સુરેશભાઈ જન્મ હિને રામપુરાભક્ટોડા
- ૧૦૧/- પટેલ વિરાજભેન પ્રવિષ્ણુભાઈ લગ્ન પ્રસંગે
- ૧૦૧/- પટેલ પવલક્ષ્મેન નિકુંજકુમાર લગ્ન પ્રસંગે
- ૨૦૨/- ઉપાધ્યાય કુમુદયંક જગન્નાથભાઈ
શ્રીહરિ પ્રાકટ્યોસ્વ હિને
- ૫૦૦/- પટેલ ઘનશામભાઈ ગણેશભાઈ
અ.નિ. પટેલ બેચરદાસની પુષ્ય તિથિ નિભિતે
- ૫૦૦/- પટેલ ઘનશામભાઈ ગણેશભાઈ યિ. સોનુંના જન્મ હિને

- ૨૦૦/- બારોટ ઘનશામભાઈ નારાણભાઈ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૨૫૦/- પટેલ વિશાલ હરિકૃષ્ણભાઈ
કેનેડામાં પી.આર. થાય તે નિભિતે
- ૨૫૦/- પટેલ નિવિ વિશાલ હરિકૃષ્ણભાઈ
કેનેડામાં પી.આર. થાય તે નિભિતે
- ૧૦૧/- મોદી દિપોકાબેન ભૂપેન્દ્રભાઈ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૧૦૧/- પટેલ બુવિન્કુમાર મિતુલભાઈ ત્રીજી જન્મ હિને
- ૧૦૧/- પટેલ કૃષ્ણલકુમાર ઈશરભાઈ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૧૦૧/- કા. મધુમેન મણોકાન્ત જન્મ હિને
- ૧૧૧/- અ.નિ. મોદી રખાંડોલાલ સુરયંદદાસ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૧૧૧/- અ.નિ. મહેતા મહીલાલ મુલયંદદાસ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૧૦૦૧/- પટેલ ધ્વલકુમાર રમેશભાઈ
ગર્વેન્ટ જ્લેબ મળી તે નિભિતે
- ૧૦૨/- પટેલ મુકેશભાઈ ભોગભાઈ
- સાશેંદ્ર શ્રી નરનારાયણદેવ પ્રસત્તાર્થે
- ૧૦૦૧/- પટેલ યુગ કલ્યિતભાઈ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૨૫૧/- પટેલ રચાંડોભાઈ દેવજીભાઈ
- અંધુડાવાળ દોર્વધ પુરા થયા તે નિભિતે
- ૫૦૧/- અ.નિ. વિહૃલભાઈ કયરદાસ પટેલ રામનવમી પ્રસંગે
- ૧૫૧/- સોની બુવિનભાઈ રાણેન્દ્રભાઈ લગ્ન પ્રસંગે
- સાબમરતી ૧૦૧/- પટેલ અપૂર્વ ભરતકુમાર ભાણા ખુશના જન્મ હિને
- સાબરમતી ૧૦૦/- વાદેલા વર્ષાબા કિરીટસિંહ રામનવમી નિભિતે
- સીમરીકાંપા ૧૦૦/- વાદેલા સૂર્યાબા ગણપતસિંહ રામનવમીના જન્મ હિને
- સીમરીકાંપા ૧૦૦/- મોદી લીલાબેન રમેશયંડ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- મોખાસણ ૧૦૦/- વાદેલા શિવસિંહ વેલુભા શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ચાડાસ્મા ૧૦૦/- ચૌધરી યુગમાબેન તિનીરકુમાર જન્મ હિને
- નિકોલ ૧૦૦/- પટેલ શૈલેન્દ્રકુમાર દાખાભાઈ નવી દુકાન લીધી તે નિભિતે
- બાલવા ૧૦૧/- ભાવસાર ઘનશામભાઈ મણોલાલ પુષ્ય તિથિ નિભિતે
- બાલવા ૧૦૦/- પટેલ મંજુલાબેન દિનુભાઈ શ્રીજી પ્રસત્તાર્થે
- ૨૦૦/- અ.નિ. માલ્લકોઠારી આત્મારામ મોહનદાસ પટેલ ના સ્મરણાર્થે
- નિકોલ ૧૦૧/- જાલા કિરીટસિંહ વાદુભા કર્મદિપસિંહ
કોટા અભ્યાસાર્થે ગયા તે નિભિતે
- બાલવા ૧૦૦/- પટેલ મયુરિકાબેન નિલમભાઈ યિ. સેહાના લગ્ન પ્રસંગે કરજીસણ
- ૧૦૧/- અ.નિ. પટેલ ઈશરલાલ અમરશીલભાઈના સ્મરણાર્થે
- ૧૦૧/- સોની નિષિ મેહલભાઈ જન્મ હિને
- ૧૦૦/- મોરી પાર્થ અજલભાઈ
- કાલીયાણ-જેતલપુર પદ્યાત્રા નિભિતે
- ૧૦૧/- ગજજર પાર્થ નિતિનભાઈ
- કાલીયાણથી જેતલપુર પદ્યાત્રા નિભિતે
- ૧૦૦/- પટેલ મનસુખભાઈ ડાકરસીભાઈ
શ્રીહરિપ્રાકટ્યોસ્વ પ્રસંગે
- ૧૦૧/- પટેલ રૂવિન પાર્થકુમાર નવી ગાડી લીધી તે નિભિતે
- ૧૦૧/- પટેલ મૌલિક દિનેશભાઈ રામનવમી નિભિતે
- ૧૦૧/- મોદી રસિકલાલ બાબુલાલ યિ. પુલકિતના લગ્ન પ્રસંગે અમદાવાદ

શ્રી નરનારાયણાદેવના રૂપ કલાક દર્શન માટે જુઓ વેબસાઈટ

www.swaminarayan.info

www.swaminarayan.in

ભારતીય સમય મુજબ આરતી દર્શન : મંગળા આરતી ૫-૩૦ ● શાંખગાર આરતી : ૮-૦૫
● રાજભોગ આરતી ૧૦-૧૦ ● સંધ્યા આરતી ૧૫-૩૦ ● શયન આરતી ૨૦-૩૦

અક્ષરનિવાસી હરિભક્તોને ભાવભીની શ્રદ્ધાંજલિ

દેઉસણા : પ.ભ. મથુરભાઈ શિવદાસ પટેલ તા. ૨-૨-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીહરિનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

અમદાવાદ-જૂના વાડજ : પ.ભ. ઈશ્વરલાલ અમરશીભાઈ પિત્રોડા તા. ૨૫-૨-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીજ મહારાજનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

ઉનાવા : પ.ભ. કિરીટભાઈ લાલભાઈ પટેલ તા. ૭-૩-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીહરિનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

દેઉસણા : પ.ભ. ભીખાભાઈ જીવીદાસ પટેલ તા. ૭-૩-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીજ મહારાજનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

અમદાવાદ : ગં.સ્વ. વસુમતીબેન શાંતિલાલ પારેખ તા. ૧૫-૩-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીહરિનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

અમદાવાદ : પ.ભ. ગોપાલકૃષ્ણા હરિકૃષ્ણા શાસ્ત્રી (પેટલાદવાળા) (પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રીની આશાથી આપણા પ્રત-ઉત્સવનો નિર્ણય તૈયાર કરનાર) તા. ૨૩-૩-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીજ મહારાજનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

ટ્રેન્ટ (તા. વિરમગામ) : બાલુબેન વેણીરામ પટેલ (શિહોરા) તા. ૨૩-૩-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીહરિનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

લંડન : ડભાસીયા નાનબાઈ પરબત (સુખપરકરણવાળા) શ્રીજ મહારાજનું અખંડ સ્મરણ કરતા અક્ષરનિવાસી થયા છે.

કલિવલેન્ડ (અમેરિકા) : આપણા ઈન્ટરનેશનલ સ્વામિનારાયણ સત્સંગ ઓર્ગનાઇઝેશનના વાઈસ પ્રેસિડેન્ટ દેવ-આચાર્યશ્રીના નિષ્ઠાવાન સંક્રિય કાર્યકર પ.ભ. પ્રકાશભાઈ ભલાભાઈ પટેલ (બારેજાવાળા) તા. ૧૮-૪-૨૦૧૫ ના રોજ શ્રીહરિનું અખંડ સ્મરણ કરતા અમેરિકામાં અક્ષરનિવાસી થયા છે. તેમના અક્ષરવાસથી અમેરિકા આઈ.એસ.એસ.એ. સત્સંગને ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. પ.પૂ. મોટા મહારાજશ્રી અને પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રીએ તેમના પરિવારને શ્રીહરિ વૈર્ય અને બળ આપે અને તેમને અક્ષરધામના ધામે સુભિયા કરે તેવી પરમકૃપાળું શ્રી નરનારાયણાદેવના ચરણોમાં પ્રાર્થના કરી છે.

સંપાદક, મુદ્રક અને પ્રકાશક : મહંત શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકૃષ્ણદાસજી દ્વારા શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર કાલુપુર, અમદાવાદ માટે શ્રી સ્વામિનારાયણ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, કાલુપુર, અમદાવાદ. (ગુજરાત) પીન કોડ-૩૮૦ ૦૦૧ ખાતે છાયું અને શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, કાલુપુર, અમદાવાદ (ગુજરાત) પીન કોડ-૩૮૦૦૦૧ વર્તી પ્રકાશિત કર્યું.

I.S.S.O Sydney

I.S.O Sydney

I.S.S.O Sydney

I.S.S.O Sydney

1. શિકાગો મંદિરમાં સમૂહ મહારાજામાં લાભ લેતા ભક્તો. 2. ડીટ્રોઈટ મંદિરમાં શ્રી હરિ પ્રાકટ્યોત્સવ દિનના દર્શન. 3. કોલોનિયા માં સ્થાનિક અમેરિકન હરિભક્તને પ્રેસાદી આપતા પૂ. પી.પી. સ્વામી.૪. સીડની (ISSO) મંદિરના દર્શાબી પાટોત્સવ પ્રસંગે ઢાકોરજીનો અન્નફૂટના દર્શન, સભામાં, શોભાયાત્રામાં તથા ઢાકોરજીનો અભિપેક કરતાં પ.પૂ. મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ.લાલજી મહારાજ, રસોઈ ઘરમાં ઠોંસા બનાવવાની હળવી રમ્ભૂજ કરતાં પ.પૂ. મહારાજશ્રી, બહેનો સાથે પ.પૂ.શ્રી રાજા અને યુવક મંડળ સાથે પ.પૂ. મહારાજશ્રી તથા પૂ. લાલજી મહારાજના દર્શન. ૫. પંચવટી કલોલ નવરનિર્મિત શિખરબધ્ય મંદિરનું ચાલતું નિર્માણ કાર્ય. ૬. જેતલપુર અક્ષર ફૂલવાડી ખાતે આનંદાનંદ સ્વામી અને ગંગા બા સ્મૃતિ ભવન (સૂચિત).

